

รายงานผลการดำเนินคดีปกครอง ที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้องคดี ปี พ. ศ. ๒๕๖๖

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน
สำนักงานนโยบายและแผน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คำนำ

การจัดทำรายงานผลการดำเนินงานคดียกฟ้องที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดีประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นการรายงานผลการดำเนินงานเกี่ยวกับคดี ต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบเนื่องจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบในหลักการ กรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมายดำเนินคดีแทนได้ด้วย และนำเสนอผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบต่อไป

สำหรับในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้ดำเนินการติดตามผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดีของหน่วยงานภายใต้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ (ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗) โดยในการดำเนินงานดังกล่าวมีการดำเนินคดีปกครองเพียง ๒ หน่วยงาน คือ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมควบคุมมลพิษ โดยมีคดีที่ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองจำนวน ๑๖ คดี แบ่งเป็นคดีที่ติดตามความคืบหน้าของคดีต่อเนื่อง จำนวน ๑๓ คดี และคดีใหม่ ๓ คดี ซึ่งมีรายละเอียดประกอบด้วย สรุปประเด็นการฟ้องร้องคดี หน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และผลคำพิพากษาคดี ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้จัดทำเป็นรายงาน เพื่อนำเสนอผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบต่อไป

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สารบัญ

	หน้า
บทสรุป	๑
ผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีในภาพรวม	๑
ประเด็นที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดีจากศาลปกครอง	๑๔
ผู้ฟ้องคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี	๑๔
คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครอง จำนวน ๑๐ คดี ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๓๔
คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครอง จำนวน ๖ คดี ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ	๔๕
ภาคผนวก	๕๖
ก มติการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ มติการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ มติการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓	
ข คำฟ้องคดีปกครองคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้อง จำนวน ๑๖ คดี	๔๗
ค เอกสารประกอบเพิ่มเติม คดีหมายเลขดำที่ ส. ๓/๒๕๖๖	๖๑

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางสรุปคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี (จำนำคดีออกจากสารบบความแล้ว)	๓
ตารางสรุปคดีปกครองที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับผิดชอบ	๑๓
ตารางสรุปคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี (อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาของศาลปกครอง)	๑๕

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ ๑ แผนภาพแสดงคดีปกครอง ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๒
ภาพที่ ๒ แผนภาพแสดงคดีปกครอง ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ	๑๓

รายงานผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี บทสรุป

การดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จะมีการมอบอำนาจในการประชุมเพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีโดยตรง ซึ่งหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจประกอบด้วยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมควบคุมมลพิษ

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับคดีฟ้องร้องต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีความรวดเร็ว แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจึงกำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยมีมติเห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย และนำเสนอผลการดำเนินงานให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบ ต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้รวบรวมคดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี จัดทำเป็นรายงานในภาพรวมทั้งหมดเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบถึงผลการดำเนินงานในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดี ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ขอสรุปผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ดังนี้

๑. ผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีในภาพรวม

๑.๑ คดีปกครองที่ศาลปกครองมีคำพิพากษา (คดีถึงที่สุดแล้ว)

คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ได้มีมติรับทราบรายงานผลการดำเนินคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยมีคดีปกครองที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) และกรมควบคุมมลพิษ (คพ.))
รับผิดชอบ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๖๗ (ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗) รวมทั้งสิ้น ๕๕ คดี
ซึ่งศาลปกครองได้มีคำพิพากษาแล้ว คดีถึงที่สุด จำนวน ๓๙ คดี แบ่งเป็น การพิพากษาโดยศาลปกครองกลาง
จำนวน ๓๔ คดี การพิพากษาโดยศาลปกครองระยอง จำนวน ๑ คดี และการพิพากษาโดยศาลปกครองสูงสุด
จำนวน ๔ คดี รายละเอียดดังตารางที่ ๑ และอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง จำนวน ๑๖ คดี
รายละเอียดดังตารางที่ ๒

ตารางที่ ๑ สรุปคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (กก.วล.) เป็นผู้ถูกฟ้องคดี (คดีถึงที่สุดแล้ว) จำนวน ๓๙ คดี

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) จำนวน ๕ คดี						
๑.	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๔๒๓/๒๕๕๑ ๒) ศาลปกครอง สูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๖๐๔/๒๕๕๖	สมาคมสมาชิชาองค์กร เอกชนด้านการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน	คณะรัฐมนตรี ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน (กก.วล. ที่ ๒)	คดีพิพาทเกี่ยวกับ การที่หน่วยงานทาง ปกครองหรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐกระทำการโดย ไม่ชอบด้วยกฎหมาย	แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ใน กก.วล. โดยมิชอบด้วยกฎหมาย	๑) ศาลปกครองกลาง พิพากษาเพิกถอนมติ คณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๔ ธ.ค. ๒๕๕๐ เรื่อง ให้แต่งตั้งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิใน คณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ชุดใหม่ และประกาศ สำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิใน คณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ลงวันที่ ๑๗ ธ.ค. ๒๕๕๐ โดยให้มีผล ตั้งแต่วันที่มามีผล ประกาศดังกล่าว คำขออื่นให้ยกฟ้อง เมื่อ ๒๘ ก.พ. ๒๕๕๖

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
						๒) สผ. ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเรียบร้อยแล้ว ๓) ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา กลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้อง เมื่อวันที่ ๑๓ ก.ค. ๖๑ ๓) คดีถึงที่สุดแล้ว
๒.	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๙๐๘/๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๕๒/๒๕๕๓ ๒) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ.๙๑๐/๒๕๕๓ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๘๘๔/๒๕๖๔	สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๓ คน	กก.วล. ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย	๑) ขอให้เพิกถอนรายงานฯ ของโครงการที่อยู่ในพื้นที่ จ.ระยอง ตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๗ ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ นับตั้งแต่ ๒๔ ส.ค. ๒๕๕๐ เป็นต้นมา จนถึงวันที่ศาลมีคำวินิจฉัยหรือมีคำพิพากษาทั้งหมด และขอให้ศาลสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปด ดำเนินการให้ครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ม. ๖๗ วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ ๒๕๓๕ และ พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ ๒๕๕๐	๑) ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษา ให้เพิกถอนใบอนุญาตที่ออกให้แก่โครงการหรือกิจกรรมตามเอกสารท้ายคำฟ้อง ฯ ซึ่งดำเนินการไม่ครบถ้วน เมื่อ ๒ ก.ย. ๒๕๕๓ ๒) ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา กลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเป็น

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					๒) ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งแปดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันออกกระเปียบหรือหลักเกณฑ์หรือการอื่นใดตามขั้นตอนทางกฎหมายภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาเพื่อรองรับให้ผู้ประกอบการหรือเจ้าของโครงการหรือบริษัทที่ปรึกษา ได้ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ม. ๖๗ วรรคสอง และ พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ ๒๕๕๐ ให้ถูกต้อง	ยกฟ้อง เมื่อ ๒๑ ก.ย. ๒๕๖๔ ๓) คดีถึงที่สุดแล้ว
๓	คดีหมายเลขดำที่ ส. ๒๖/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ ส. ๓๑/๒๕๖๔	บริษัท เอ็มอา กรีน จำกัด	กก.วล. ที่ ๑ กับพวก รวม ๓ คน	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย	ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง ที่มีมติไม่อนุญาตให้บริษัท เอ็มอา กรีน จำกัด (นายยุทธนา มหัจฉริยวงศ์) เป็นผู้มีสิทธิทำรายงานฯ	๑) ศาลปกครองกลาง จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เมื่อวันที่ ๑๒ ต.ค. ๒๕๖๔ ๒) คดีถึงที่สุดแล้ว
๔	๑) ศาลปกครองนครราชสีมา คดีหมายเลขดำที่ ๒๙๕/๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๕๑/๒๕๕๕	สมาคมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ทุ่งเขาหลวง ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๔๒ คน	อบต.ทุ่งเขาหลวง ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน (กก.วล. ที่ ๘)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ	ขอให้ออกกฎกระทรวงประกาศให้พื้นที่ป่าดอนยางเหียน (นางเหียน) และพื้นที่โดยรอบที่มีสภาพป่าชุมชน เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตาม ม.๔๓ ของ พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ ๒๕๓๕	๑) ศาลปกครองนครราชสีมา มีคำพิพากษายกฟ้อง กก.วล. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ เมื่อ ๑๔ ธ.ค. ๒๕๕๕

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
	๒) ศาลปกครอง สูง สุ ด ค ดี หมายเลขดำ ที่ อ. ๒๔๗/๒๕๕๖ ๓) ศาลปกครอง สูง สุ ด ค ดี หมายเลขแดง ที่ อ. ๓๑๔/๒๕๖๕			หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกิน สมควร		๒) ศาลปกครองสูงสุด พิพากษายืนตามศาล ชั้นต้น เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ ยกฟ้อง กก.วล. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ คดีเป็นอันสิ้นสุด
๕	๑) คดีหมายเลข ดำที่ ๒๕๐๑/ ๒๕๖๓ ๒) คดีหมายเลข แดงที่ ๑๙๕๓/ ๒๕๖๕	บริษัท แอสตีคอน คอร์ปอเรชั่น จำกัด	กก.วล. ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทาง ปกครอง หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ ชอบด้วยกฎหมาย	คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิ จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม เนื่องจากบริษัทฯ มี คุณสมบัติไม่ครบถ้วน เป็นคำสั่งโดยมิ ชอบ และมีคำขอให้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าว	๑) ศาลปกครองกลางมี คำพิพากษา เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๕ ยกฟ้อง ๒) ไม่มีการอุทธรณ์ต่อ ศาลปกครองสูงสุด คดีเป็นอันสิ้นสุด
กรมควบคุมมลพิษ (คพ.) จำนวน ๓๔ คดี						
๑.	คดีหมายเลขดำ ที่ ๑๙๒/๒๕๕๐	นายเจริญ เดชคุ้ม ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๗ คน	กก.วล.	มลพิษในพื้นที่ ต.มาบ ตาพุด ทบ.มาบตาพุด และพื้นที่ใกล้เคียง	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้พื้นที่ ต.มาบตาพุด และ ทบ.มาบตาพุด ตลอดจน พื้นที่ใกล้เคียงที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม ร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพ อนามัยหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อ สิ่งแวดล้อมเป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองสูงสุด จำหน่ายคดีออกจาก สารบบความ

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
๒.	หมายเลขดำ ที่ ส.๑๒/๒๕๕๗	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๗ คน	กก.วล.	คดีพิพาทเกี่ยวกับการ ที่หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้จังหวัด ระยองทั้งจังหวัด เป็นเขตควบคุมมลพิษ และไม่ดำเนินการเพื่อบอกกฎกระทรวง หรือประกาศให้จังหวัดระยองทั้งจังหวัด เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	ศาลปกครองระยอง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๓.	หมายเลขดำ ที่ ส. ๗/๒๕๕๙	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๗ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๔.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๕๖/๒๕๕๙	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๓ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ. พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๕.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๕๗/๒๕๕๙	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๒ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๖.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๕๘/๒๕๕๙	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๒ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๗.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๕๙/๒๕๕๙	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๘.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๓๓/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๓ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
๓๐.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๕๙/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๓๑.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๖๐/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๓๒.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๖๑/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๓๓.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๖๒/๒๕๖๑	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๖ คน	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ที่ ๑ กับพวกรวม ๘ คน	มลพิษในพื้นที่ อ . น ค ร ห ล ว ง จ.พระนครศรีอยุธยา	ละเลยต่อหน้าที่ในการประกาศให้ท้องที่ อ.นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา เป็นเขตควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด
๓๔.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส ๒/๒๕๖๒	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๑ คน	กก.วล. ที่ ๑ กับพวก รวม ๓ คน	ฝุ่นละอองขนาดเล็ก หรือฝุ่นพิษ PM _{2.5}	กำหนดให้ท้องที่ กรุงเทพฯ เป็นเขต ควบคุมมลพิษ	ศาลปกครองกลาง พิพากษายกฟ้อง คดีถึงที่สุด

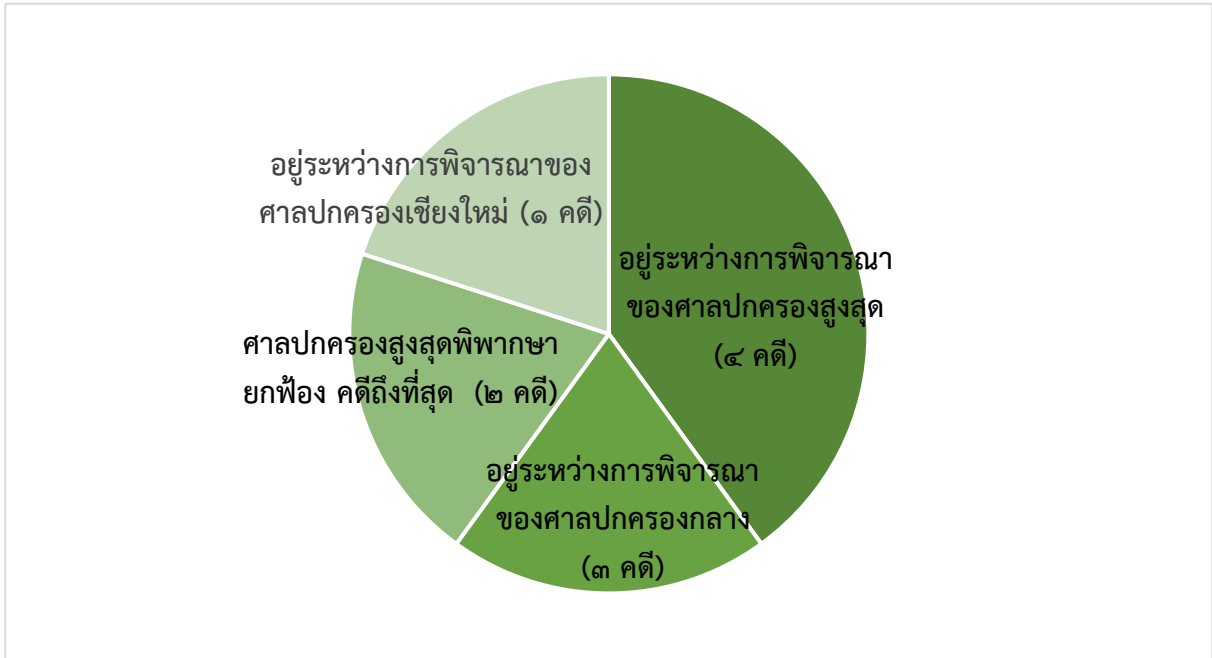
๑.๒ คดีปกครองที่อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาของศาลปกครอง

ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๐ - กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗) มีคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้องคดี ที่ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง จำนวน ๑๖ คดี แบ่งเป็น คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มอบหมายในที่ประชุมฯ ก่อนการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๕ คดี และคดีที่ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มอบหมายตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๑๑ คดี โดยเป็นคดีปกครองที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับผิดชอบ ซึ่งสถานะปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๙ คดี อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง จำนวน ๔ คดี อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองเชียงใหม่ จำนวน ๑ คดี และศาลปกครองได้มีคำพิพากษา ยกฟ้อง จำนวน ๒ คดี รายละเอียดดังนี้

๑) คดีปกครองที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) จำนวน ๑๐ คดี

- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง	จำนวน ๓ คดี
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด	จำนวน ๔ คดี
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองเชียงใหม่	จำนวน ๑ คดี
- ศาลปกครองสูงสุดพิพากษา ยกฟ้อง คดีถึงที่สุด	จำนวน ๒ คดี

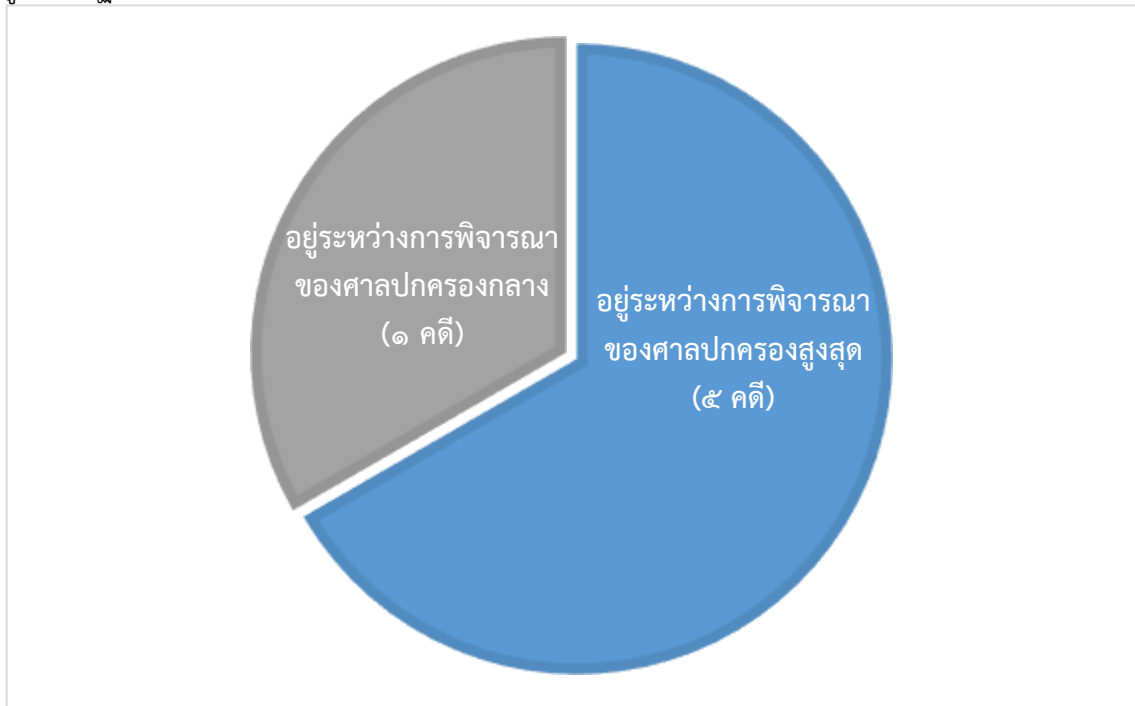
ข้อมูลปรากฏดังภาพที่ ๑

ภาพที่ ๑ แผนภาพแสดงคดีปกครองที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๒) คดีปกครองที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ (คพ.) จำนวน ๖ คดี
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง จำนวน ๑ คดี
 - อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๕ คดี

ข้อมูลปรากฏดังภาพที่ ๒

ตารางสรุปคดีปกครองที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
รับผิดชอบ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๗)

การดำเนินคดีปกครอง	สผ.	คพ.		รวม
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง	๒+*๑	๑		๔
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด	๔	๔+*๑		๙
- อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองเชียงใหม่	*๑			๑
- ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาแล้ว คดีถึงที่สุด	๒	-		๒
รวม	๑๐	๖		๑๖

หมายเหตุ สผ. หมายถึง สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คพ. หมายถึง กรมควบคุมมลพิษ

* หมายถึง คดีใหม่

๒. ประเด็นที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดีจากศาลปกครอง

๒.๑ ประเด็นที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบ่งเป็น ๒ ประเด็น คือ

๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย มีจำนวน ๔ เรื่อง คือ

- การเพิกถอนรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จำนวน ๔ คดี
- การเพิกถอนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒ คดี
- กระบวนการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ คดี
- ปรับปรุงคำสั่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จำนวน ๑ คดี

๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร มี จำนวน ๑ เรื่อง คือ

- การประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวน ๒ คดี

มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔

๒.๒ ประเด็นที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ แบ่งเป็น ๑ ประเด็น คือ คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร จำนวน ๒ เรื่อง คือ

- การประกาศเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวน ๑ คดี
- การแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองและมาตรฐานฝุ่นละออง จำนวน ๕ คดี

๓. ผู้ฟ้องคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี

๓.๑ ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีผู้ฟ้องคดี จำนวน ๑ บุคคล และ ๓ หน่วยงาน คือ

- ๑) นายวรชิต เรืองฤทธิ์ จำนวน ๑ คดี
- ๒) สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน จำนวน ๗ คดี
- ๓) มูลนิธิบูรณะนิเวศ จำนวน ๑ คดี
- ๔) เครือข่ายประชาชนลุ่มน้ำยม-เงา-เมย-สาละวิน จำนวน ๑ คดี

๓.๒ ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมมลพิษ มีผู้ฟ้องคดี จำนวน ๔ บุคคล และ ๑ หน่วยงาน คือ

- ๑) นางสิตีม้อริหะ สมเชื้อ จำนวน ๑ คดี
- ๒) นายภูมิ วชรเจริญผลิตผล จำนวน ๒ คดี
- ๓) นายสมชาย ปรีชาศิลป์กุล จำนวน ๑ คดี
- ๔) นายวสุชาติ พิชัย จำนวน ๑ คดี
- ๕) มูลนิธิเพื่อสันติภาพเขียว (กรีนพีซ เอเชีย) จำนวน ๑ คดี

ตารางที่ ๒ สรุปคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (กก.วล.) เป็นผู้ถูกฟ้องคดี (อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาของศาลปกครอง) จำนวน ๑๖ คดี
(ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗)

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) จำนวน ๑๐ คดี						
๑	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๒๐๑๕/๒๕๕๑ คดีหมายเลขแดง ที่ ๑๔๐๔/๒๕๕๕ ๒) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๑๓๒๙/๒๕๕๕	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๑ คน (บริษัท ประจวบพัฒนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ร้องสอด)	นายก อบต.แม่รำพึง ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๑ คน (กก.วล. ที่ ๑๐)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการ ที่หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้อง ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	ขอให้ออกประกาศเป็นกฎกระทรวง กำหนดให้พื้นที่ป่าพรุ ป่าชายเลน หรือ ป่าเสม็ดใน ต.แม่รำพึง ต.กำเนตพคุณ อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ เป็น เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือ ประกาศให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ ระดับท้องถิ่นตามมติ ครม. เมื่อ ๗ พ.ย. ๒๕๓๒ หรือพื้นที่ชุ่มน้ำระหว่าง ประเทศตามอนุสัญญาแรมซาร์ หรือ อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มี ความสำคัญระดับนานาชาติต่อไป	๑) ศาลปกครองกลาง มีคำพิพากษายกฟ้อง กก.วล. ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑๐ เมื่อ ๑๕ ส.ค. ๒๕๕๕ ๒) ยื่นคำแก้อุทธรณ์ ต่อศาลปกครองสูงสุด เมื่อ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ๓) อยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองสูงสุด

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
๒	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๔๒๒/๒๕๕๓ คดีหมายเลขแดง ที่ ๖๖๓/๒๕๕๔ ๒) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๔๓๕/๒๕๕๔	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๕ คน	สผ. ที่ ๑ กับพวกรวม ๙ คน (กก.วล. ที่ ๒)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	๑) ขอให้เพิกถอนรายงานฯ ของโครงการ ตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๓ ที่อยู่ในพื้นที่ จ.ระยอง ที่ผ่านความ เห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ แล้ว โดยให้นำกลับมาดำเนินการให้ ครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ม. ๖๗ วรรคสอง และ พ.ร.บ. สุขภาพ แห่งชาติ ๒๕๕๐ และขอให้ยุติการรับเรื่อง หรือรายงานฯ ของผู้ประกอบการใด ๆ ที่ส่งมาให้พิจารณาเอาไว้ก่อนเป็น การชั่วคราวจนกว่าผู้ประกอบการทุกรายได้ ดำเนินการครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ม. ๖๗ วรรคสองแล้ว ๒) ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๙ สั่งการให้ผู้ประกอบการหรือเจ้าของ โครงการตามเอกสารท้ายคำฟ้อง หมายเลข ๓ กลับไปดำเนินการตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ม. ๖๗ วรรคสอง ให้ครบถ้วนตามเจตนารมณ์ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ	๑) ศาลปกครอง กลางมีคำพิพากษา ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้ง เก้าร่วมกันหรือแทน กัน มีคำสั่งให้ ผู้ประกอบการหรือ เจ้าของโครงการฯ ดำเนินการตาม ม. ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อ ๕ มี.ค. ๒๕๕๔ ๒) ศาลกำหนด วันที่ ๒๕ พ.ย. ๒๕๖๔ เป็น วันสิ้นสุดการแสวงหา ข้อเท็จจริง ๓) ศาลปกครองสูงสุด พิพากษายกฟ้อง เมื่อ วันที่ ๒๓ ส.ค ๒๕๖๖ (คดีถึงที่สุด)

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ๒๕๕๐ ให้ถูกต้อง	
๓	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๑๗๘๕/๒๕๕๓ คดีหมายเลขแดง ที่ ๙๖๒/๒๕๕๘ ๒) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๖๖๔/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๕๔/๒๕๖๖	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๐๙ คน	กรมเชื้อเพลิง ธรรมชาติ ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน (กก.วล. ที่ ๔)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้อง ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	๑) ขอให้ประกาศให้พื้นที่เกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า และพื้นที่ ใกล้เคียงในรัศมี ๑๒๐ ไมล์ทะเล เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตาม พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ ๒๕๓๕ ม.๔๓ และ ม.๔๔ ๒) ขอให้เพิกถอนรายงานฯ ของ โครงการตามเอกสารท้ายคำฟ้อง หมายเลข ๔ หรือที่ได้รับความ เห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ตั้งแต่วันที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกาศบังคับใช้ เป็นต้นมาจนถึงวันที่ศาลพิพากษา ๓) ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหมดร่วมกัน หรือใช้อำนาจหน้าที่ของแต่ละ หน่วยงานออกประกาศหรือกำหนดให้ โครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การสำรวจ ขุดเจาะ และหรือผลิต ปิโตรเลียม ทุกประเภทที่มีลักษณะ เดียวกันหรือใกล้เคียงกันกับโครงการ ดังกล่าวเป็นโครงการที่เข้าข่ายต้อง ดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ	๑) ศาลปกครองกลาง มีคำพิพากษายกฟ้อง กก.วล. ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๔ เมื่อ ๑๐ เม.ย. ๒๕๕๘ ๒) ยื่นคำแก้อุทธรณ์ ต่อศาลปกครองสูงสุด แล้ว ๓) ศาลปกครอง สูงสุดพิพากษายก ฟ้อง เมื่อวันที่ ๒๒ พ.ย. ๒๕๖๖ (คดีถึงที่สุด)

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ม.๖๗ วรรคสอง นับแต่วันที่ ศาลมีคำพิพากษากำหนด	
๔	๑) ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ (สุวรรณภูมิ)	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน กับพวกรวม ๑,๐๗๕ คน	บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ที่ ๑ กับ พวกรวม ๖ คน (กก.วล. ที่ ๕)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	๑) ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และหรือผู้ถูกฟ้อง คดีอื่นที่เกี่ยวข้องระงับการให้บริการ ขึ้น-ลงของเครื่องบินทุกประเภท ในช่วงเวลา ๒๓.๐๐ น. - ๐๕.๐๐ น. ของทุกวัน ๒) ขอให้ศาลพิพากษาให้กระบวนกร จัดทำรายงานฯ โครงการท่าอากาศยาน สุวรรณภูมิที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ให้ความ เห็นชอบฉบับวันที่ ๒ พ.ค. ๒๕๔๕ และกระบวนกรจัดทำรายงานฯ โครงการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เพิ่มเติม (สืบเนื่องจากการเพิ่ม จำนวนผู้โดยสารในปีที่ดำเนินการ) ฉบับวันที่ ๑๐ มี.ค. ๒๕๔๘ เป็นไป โดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ครบถ้วน ตามวิธีการหรือขั้นตอนที่กฎหมาย กำหนด และให้ดำเนินการจัดทำใหม่ ทั้งหมด	๑) ศาลปกครอง กลางมีคำพิพากษายก ฟ้อง เมื่อ ๑๙ ก.พ. ๒๕๕๘ คดีถึงที่สุด เนื่องจากผู้ฟ้องคดี ไม่อุทธรณ์คำพิพากษา ศาลปกครองกลาง จำนวน ๑๔ กลุ่มคดี และมี การอุ ทธรณ์ คำพิ พากษาของศาล ปกครองกลาง จำนวน ๑๙ กลุ่มคดี ๒) เมื่อ ๒๕ ก.พ. ๘ เม.ย. และ ๑๘ พ.ค. ๒๕๖๔ ศาลปกครอง สูงสุดเห็นฟ้องด้วย ตามที่ ศาลปกครอง ชั้นต้นพิพากษาให้ยก ฟ้อง รวม ๕ กลุ่มคดี

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					๓) ขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ และที่ ๖ ดำเนินการประกาศให้สนามบินสุวรรณภูมิเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษและกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดดังกล่าว และกำหนดให้ท้องที่โดยรอบสนามบินสุวรรณภูมิเป็นเขตควบคุมมลพิษ	๓) เมื่อ ๒๓ พ.ย. และ ๒๑ ธ.ค. ๒๕๖๔ , ๑๙ ม.ค. , ๒๗ ม.ค. , ๒๔ ก.พ. และ ๗ ก.ค. ๒๕๖๕ ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้ยกฟ้อง รวมจำนวน ๑๐ กลุ่มคดี และเมื่อ ๑๖ ธ.ค. ๒๕๖๔ ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีในกลุ่มคดีที่ ๑๕๕๕/๒๕๕๕ ถอนคำฟ้องและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ๔) อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๔ กลุ่มคดี

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
๕	๑) คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๑๕๔๙/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดง ที่ ส. ๑๙๔/๒๕๖๐ ๒) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อส. ๗๖/๒๕๖๐	สมาคมต่อต้าน สภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๕๓ คน	อธิบดีกรมทางหลวง ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน (กก.วล. ที่ ๔)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	๑) ขอให้เพิกถอนรายงานฯ โครงการ ก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางปะอิน-นครราชสีมา (โคราช) ๒) กำหนดให้โครงการดังกล่าวหรือ โครงการในลักษณะดังกล่าว เป็น โครงการที่ต้องดำเนินการตาม ม.๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	๑) ศาลปกครอง กลางมีคำพิพากษา ยกฟ้อง กก.วล. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เมื่อ ๒๘ ก.ย. ๒๕๖๐ ๒) ศาลกำหนดวันที่ ๒๕ ก.พ. ๒๕๖๕ เป็นวันสิ้นสุดการ แสวงหาข้อเท็จจริง ๓) อยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองสูงสุด
๖	๑) คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๔๗/๒๕๕๘ ๒) คดีหมายเลขแดง ที่ ส. ๓๐/๒๕๖๕ ๓) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๑๕๔๕/๒๕๖๕	มูลนิธิบูรณะนิเวศ ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๐ คน	รมว.ทส. ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน (กก.วล. ที่ ๒)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	๑) ขอให้เพิกถอนประกาศกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ ฉบับลงวันที่ ๑๙ ส.ค. ๒๕๕๘ ๒) ขอให้เพิกถอนมติ กก.วล. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อ ๑๐ มิ.ย. ๒๕๕๘ เรื่อง การกำหนดประมวลหลักการปฏิบัติ (COP) สำหรับโครงการโรงไฟฟ้าพลัง ความร้อนที่ใช้ขยะมูลฝอยเป็น เชื้อเพลิง ที่มีกำลังผลิตกระแสไฟฟ้า ตั้งแต่ ๑๐ เมกะวัตต์ขึ้นไป	๑) ศาลกำหนดวันที่ ๒๙ ต.ค. ๒๕๖๔ เป็นวันสิ้นสุดการ แสวงหาข้อเท็จจริง ๒) ยื่นคำให้การแก้ อุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๑๖ ม.ค. ๖๖ ๓.) อยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองสูงสุด

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
๗	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๑๖/๒๕๖๕	สมาคมต่อต้าน ภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๓ คน	คชก. กทม. ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน (กก.วล. ที่ ๓)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	๑. ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกถอน การให้ความเห็นชอบ EIA โครงการ เดอะ ไพรวีชี พาร์ค รามอินทรา เฟส ๑ ของผู้ร้องสอด ๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพิกถอน ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารโครงการ เดอะ ไพรวีชี พาร์ค รามอินทรา เฟส ๑ ๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปรับปรุงคำสั่ง คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑๒/๒๕๖๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ ผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการ ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้าน อาคาร การจัดสรรที่ดิน และบริการ ชุมชน กรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๗ ส.ค. ๒๕๖๔ โดยไม่กำหนดให้ผู้ว่าราชการ กรุงเทพฯ มาเป็นประธานโดยตำแหน่ง และการกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ซึ่งมี อำนาจอนุญาตในกิจการ อันเป็น สาระสำคัญสำหรับการดำเนินโครงการ หรือกิจการหรือการดำเนินการนั้น ตามกฎหมายร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย ต้องไม่กำหนดคำว่า "หรือผู้แทน" ให้มา ทำหน้าที่แทนโดยเด็ดขาด	อยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองกลาง

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
๘	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๑/๒๕๖๖	สมาคมต่อต้าน ภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๒ คน	รมว.ทส. ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน (กก.วล. ที่ ๓)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	มีคำขอต่อศาลให้มีคำสั่งหรือคำ พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ หรือที่ ๒ และหรือที่ ๓ เพิกถอน ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด โครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผล กระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำ รายงานการประเมินผลกระทบ สิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ข้อ ๘ (๑) (ค) (ง) ที่ไม่สอดคล้องกับ “สาระ บัญญัติ” ตามพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๖ ประกอบ มาตรา ๔๘ วรรคสอง หรือเพิกถอน ประกาศฯ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ทั้งฉบับ เสีย	อยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองกลาง

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
๙	คดี หมายเลขดำที่ ๘๐๔/๒๕๖๖	นายวรชิต เรือง ฤทธิ์ ที่ ๑ กับพวก รวม ๕ คน	- กรมทางหลวง ที่ ๑ - สผ. ที่ ๒ - กววล. ที่ ๓	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	- ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และ ๓ เพิกถอนการอนุมัติตามรายงานการ ทบทวนรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการ ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี เลขที่ รายงาน ๑๒๔๙๙ ในการขอ เปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการฯ ในส่วนรูปแบบทางหลวงพิเศษแบบ ถมดินทางบนคันดินเดิมเป็นทาง ยกระดับช่วง กม.๐+๐๐๐ ถึง ๒+ ๗๕๐ ระยะทาง ๒.๗๕ กิโลเมตร ให้ ตรงตามสภาพพื้นที่จริงตามรายงาน คือเป็นทางยกระดับช่วง ๐+๐๐๐ ถึง ๕+๐๐๐ ระยะทาง ๕ กิโลเมตร	อยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองกลาง
๑๐	คดี ดำหมายเลขที่ ส.๔/๒๕๖๖	เครือข่ายประชาชน ลุ่มน้ำยม-เงา- เมย-สาละวิน ที่ ๑ กับพวกรวม ๖๖ คน	-กรมชลประทาน ที่ ๑ -คชก.โครงการพัฒนา แหล่งน้ำที่ ๒ -สผ. ที่ ๓ -กววล. ที่ ๔ -กรม. ที่ ๕	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการโดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย	๑. ขอให้พิพากษาว่า โครงการเพิ่ม ปริมาณน้ำต้นทุนให้เขื่อนภูมิพลแนว ส่งน้ำยม-อ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นโครงการที่ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการ ดำเนินการต่าง ๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้ง ห้าเกี่ยวกับโครงการเป็นการ ดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย	อยู่ระหว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองเชียงใหม่

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					และขอให้เพิกถอน/ยกเลิกโครงการดังกล่าวเสีย ๒. ขอให้พิพากษาว่า การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนให้เขื่อนภูมิพล แนวส่งน้ำยวม-อ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล เป็นรายงานที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการพิจารณาเห็นชอบรายงานดังกล่าวโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๔ เป็นการดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และขอให้เพิกถอนรายงานและการให้ความเห็นชอบดังกล่าวเสีย ๓. ขอให้พิพากษาว่า การจัดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนของโครงการเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนให้เขื่อนภูมิพล แนวส่งน้ำยวม-อ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล เป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และขอให้เพิกถอนการดำเนินการดังกล่าวเสีย ๔. ขอให้พิพากษาว่า ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง	

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					การแจ้งข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลอย่างเหมาะสมและจริงจัง จัดให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อนที่จะดำเนินการและระหว่างดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการดูแลปกป้อง รักษา แม่น้ำยวม แม่น้ำเงา แม่น้ำเมย และ แม่น้ำสาละวิน และ ๕. ขอให้พิพากษาว่า ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าดำเนินการออกกฎหมาย หรือ กฎ หรือระเบียบ เพื่อดำเนินการคุ้มครอง อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในลุ่ม แม่น้ำยวม แม่น้ำเงา แม่น้ำเมย และ แม่น้ำสาละวิน ๖.อยู่ระหว่างการจัดทำคำให้การ	
กรมควบคุมมลพิษ (คพ.) จำนวน ๖ คดี						
๑.	คดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๑/๒๕๖๓	นางสีติม้อริหะ สมเชื้อ ที่ ๑ กับ พวกรวม ๕๑ คน	เท ศ บ า ล น ค ร นครศรีธรรมราช ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๔ คน (กก.วล. ที่ ๖)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้อง ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	๑) ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษา/ คำสั่ง ดังนี้ - ขอให้ กก.วล. มีคำสั่งใดๆ เพื่อให้หยุดประกอบการบ่อขยะพิพาท และห้ามนำขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล เข้ามำก่จัด และหรือเทกองเพิ่มอีก - ขอให้ศาลมีคำพิพากษา/ คำสั่ง ให้ กก.วล. ประกาศให้พื้นที่บ่อขยะ	อยู่' ระหว่างการ พิ จ า ร ณา ข อ ง ศาลปกครองสูงสุด

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					พื้นที่โดยรอบ และพื้นที่เทศบาลนคร นครศรีธรรมราช เป็นเขตควบคุมมลพิษ - ผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลมี คำพิพากษา/คำสั่ง ให้ กก.วล. จัดทำแผนปฏิบัติการ และดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ เพื่อลดและขจัดมลพิษจากบ่อขยะพิพาท ๒) ศาลปกครองนครศรีธรรมราชมี คำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ส. ๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๑ ส.ค. ๒๕๖๖ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ร่วมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๓ (คพ.) โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๔ (อคพ.) เฝ้าระวัง ติดตามและตรวจสอบการรั่วไหลและปนเปื้อนของน้ำเสีย และมลพิษจากบ่อขยะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงสู่ดิน น้ำ และสิ่งแวดล้อม โดยรอบบ่อขยะ และรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีที่ ๖ (กก.วล.) และศาลทราบทุก ๓๐ วัน จนกว่าปัญหามลพิษดังกล่าวจะหมดไป ๓) คพ. ในฐานะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๓ อคพ. ในฐานะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๔ และผู้รับมอบอำนาจจาก กก.วล.	

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองนครศรีธรรมราชต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว เมื่อวันที่ ๘ ก.ย. ๒๕๖๖	
๒.	ศาลปกครองเชียงใหม่ คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๔	นายภูมิ วชรเจริญผลผลิต	กก.วล.	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	๑) ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษา/คำสั่งให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้เขตท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมมลพิษตาม ม.๕๘ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเสริมฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ ๒) ศาลปกครองเชียงใหม่ มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๘ เม.ย. ๒๕๖๔ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้อำนาจตาม ม.๕๙ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเสริมฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้เขตท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอนเป็นเขตควบคุมมลพิษ ๓) คพ. ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจาก กก.วล. ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองเชียงใหม่ต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว เมื่อวันที่ ๖ พ.ค. ๒๕๖๔ (คดีหมายเลขดำที่ อส. ๕๗/๒๕๖๔)	อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					๔) คพ. ได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์เพื่อคัดค้านคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี ๕) คพ. ได้ขอความร่วมมือให้พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครองเชียงใหม่ ๒ จัดทำคำชี้แจงเพิ่มเติมในคดีหมายเลขดำ ที่ อส. ๕๗/๒๕๖๔ เพื่อคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๑๘ พ.ย. ๒๕๖๔	
๓.	ศาลปกครองกลางคดีหมายเลขดำที่ ส. ๒๒/๒๕๖๔	นายภูมิ วชรเจริญผลิตผล	กก.วล.	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	๑) ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษาสั่งให้ กก.วล.ใช้อำนาจตาม ม. ๓๒ (๔) และ ม. ๓๔ แห่ง พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีประกาศกำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ค่าเฉลี่ยในเวลา ๒๔ ชั่วโมง จะต้องไม่เกิน ๓๗ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร.ตามมาตรฐาน Federal. Reference. Method. (FRM) ที่องค์การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา (US.EPA) กำหนดภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ๒) คพ. ได้มีการยื่นคำให้การเมื่อวันที่ ๔ ม.ค. ๒๕๖๕	อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
๔	ศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำ ที่ ส.๖/๒๕๖๕	มูลนิธิเพื่อ สันติภาพเขียว (กรีนพีซ เอเชีย ที่ ๑ กับพวกรวม ๗ คน	กก.วล. ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้อง ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	๑) ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษา สั่งให้ ดังนี้ - กก.วล. ออกหรือแก้ไขประกาศ กก.วล. เรื่องกำหนดมาตรฐานฝุ่น ละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศทั่วไปให้เป็นไปตาม มาตรฐานสากลตามที่ได้รับฟังความ คิดเห็นไปแล้ว คือค่าเฉลี่ยราย ๒๔ ชั่วโมง ไม่เกิน ๓๗ ไมโครกรัมต่อ ลูกบาศก์เมตร และค่าเฉลี่ยรายปีของ ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน อยู่ที่ ๑๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร - ศาลมีคำพิพากษาสั่งให้ กก.วล. ออกหรือแก้ไขประกาศค่ามาตรฐาน ควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสีย ประเภทฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน จากโรงงานอุตสาหกรรม และกิจการประเภทอื่นๆ ที่เป็น แหล่งกำเนิดฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ตาม ม. ๕๕ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเสริมฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ เทียบเท่ามาตรฐานสากล ๒) ศาลปกครองกลางได้มีคำ พิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่	อยู่ระหว่างการ พิจารณาของ ศาลปกครองสูงสุด

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					ส. ๓๖/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๙ ส.ค. ๒๕๖๖ สั่งให้ รมว.อก. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่โดยการออกประกาศ เรื่อง การรายงานการปลดปล่อยและ เคลื่อนย้ายสารมลพิษ และจัดทำ ทำเนียบการปลดปล่อยและ เคลื่อนย้ายมลพิษ และยกฟ้อง กก.วล. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ รมว.ทส. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒	
๕	ศาลปกครองเชียงใหม่ คดีหมายเลขดำที่ ส. ๓/๒๕๖๖	นายสมชาย ปรีชาศิลปกุล ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๐ คน	นายกรัฐมนตรี ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน (กก.วล. ที่ ๒)	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้อง ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	๑) ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษา สั่งให้ กก.วล. ใช้อำนาจหน้าที่ตาม ม. ๑๓ และดำเนินการตามแผน ปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ การแก้ไขปัญหาด้านฝุ่นละออง ในสถานการณ์วิกฤต ระดับที่ ๔ เพื่อ พิจารณากลับกรองแนวทางในการ แก้ไขปัญหาหรือบรรเทาผลร้ายจาก ฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM _{2.5} เสนอผู้ที่ เกี่ยวข้องเป็นการเร่งด่วน ๒) ศาลปกครองเชียงใหม่ได้มี คำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ส.๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๙ ม.ค. ๒๕๖๗ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูก ฟ้องคดีที่ ๒ ใช้อำนาจหรือร่วมกันใช้	อยู่ระหว่างการ พิจารณาของ ศาลปกครอง สูงสุด

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					อำนาจตาม พ.ร.บ. สิ่งแวดล้อมฯ พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดมาตรการ หรือ จัดทำแผนฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพ อย่างบูรณาการและยั่งยืน เพื่อ ป้องกัน ควบคุม แก้ไข บรรเทา หรือ ระงับอันตรายอันเกิดจากฝุ่น PM_{2.5} ซึ่งเกินกว่าค่ามาตรฐานและอยู่ใน ระดับที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ อนามัยของประชาชนในพื้นที่ ภาคเหนือให้ทันท่วงที ทั้งนี้ ให้ ดำเนินการกำหนดมาตรการ หรือ จัดทำแผนฉุกเฉินดังกล่าวให้แล้ว เสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คำ พิพากษาถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ ให้ยก ๓) คพ. ได้มีหนังสือยื่นอุทธรณ์คำ พิพากษา ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๒/ ๓๐๔๖ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗	
๖	ศาลปกครองเชียงใหม่ คดีหมายเลขดำที่ ส. ๒/๒๕๖๖	นายวสุชาติ พิชัย ผู้ฟ้องคดี	นายกรัฐมนตรี ที่ ๑ กก.วล. ที่ ๒ ผู้ถูก ฟ้องคดี	คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ กฎหมายกำหนดให้ต้อง	๑) ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษา สั่งให้ ดังนี้ - รัฐบาลทำการประกาศจังหวัดใน ภาคเหนือที่มีปัญหาเป็นเขตภัยพิบัติ ถ้าประกาศทุกภาคส่วนจะได้มา	อยู่ระว่างการ พิจารณาของศาล ปกครองสูงสุด

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
				ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร	ช่วยกันนำงบมาช่วยกันรวมถึงการ ท่องเที่ยวด้วย - รัฐบาลอย่านิ่งเฉยต่อปัญหาฝุ่น ละออง PM_{2.5} โดยให้ทำเป็นวาระ แห่งชาติอันดับหนึ่งในการแก้ไข ปัญหา ๒) ศาลปกครองเชียงใหม่ได้มีคำ พิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ส. ๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๐ ก.ค. ๒๕๖๖ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒ (กก.วล.) ร่วมกันใช้อำนาจตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติป้องกันฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง ดำเนินการอื่นใดเพื่อระวัง ป้องกัน บรรเทา และแก้ไขปัญหามลพิษอันเกิด จากควันหรือฝุ่นละอองขนาด ๒.๕ ไมครอน ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ให้อยู่ ในค่ามาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป และเกณฑ์ดัชนีคุณภาพอากาศของ ประเทศในระดับดีมาก หรือระดับดีต่อ สุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อม	

ลำดับที่	หมายเลขคดี	ผู้ฟ้องคดี	ผู้ถูกฟ้องคดี	เรื่อง	สรุปประเด็นการฟ้องคดี	สถานภาพคดี
					ในอนาคตได้อย่างทันท่วงที คำขออื่น นอกจากนี้ให้ยก ๓) คพ. ในฐานะรับมอบอำนาจจาก กก.วล. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ยื่นอุทธรณ์ คำพิพากษาของศาลปกครองเชียงใหม่ ต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว เมื่อวันที่ ๒๗ ก.ค. ๒๕๖๖	

**คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครอง
ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครองซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑๐ คดี มีดังนี้

๑. คดีหมายเลขดำที่ ๒๐๑๕/๒๕๕๑ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๑ คน ผู้ฟ้องคดี บริษัท ประจวบพัฒนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ร้องสอด นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่รำพึง ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๑ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑๐)

๑.๑ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลางเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๑ คน ผู้ฟ้องคดี กล่าวหาว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ ละเลยต่อหน้าที่กรณีไม่ออกกฎกระทรวงกำหนดให้ที่ดินป่าพรุหรือป่าชายเลนหรือป่าเสม็ดในตำบลแม่รำพึง ตำบลก้านดินพคุณ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือประกาศให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระดับท้องถิ่นตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ หรือพื้นที่ชุ่มน้ำระหว่างประเทศตามอนุสัญญาแรมซาร์ (Ramsar Site) หรืออนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ

๑.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มอบอำนาจเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ดำเนินการแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ดำเนินการเกี่ยวกับคดีหมายเลขดำที่ ๒๐๑๕/๒๕๕๑ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๔๑ คน ผู้ฟ้องคดี บริษัท ประจวบพัฒนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้ร้องสอด นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่รำพึง ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๑ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑๐)

๑.๓ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๐๔/๒๕๕๕ พิพากษายกฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ เนื่องจากศาลเห็นว่าการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์พิพาท ๑๗ แปลง ยกเว้นหนังสือรับรองการทำประโยชน์ น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๔๑๗ ที่ถูกเพิกถอนแล้ว เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยพื้นที่พิพาทมิใช่ที่สาธารณประโยชน์หรือที่สงวนไว้เพื่อทรัพยากรธรรมชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ ถึงที่ ๙ จึงไม่มีหน้าที่ในการดำเนินการเพื่อดูแลรักษา อนุรักษ์ และฟื้นฟูบริเวณพื้นที่พิพาท และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ และที่ ๑๑ ก็ไม่มีหน้าที่ในการออกกฎกระทรวงกำหนดให้บริเวณพื้นที่พิพาทเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงที่ ๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ ถึงที่ ๑๑ จึงไม่ได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการดำเนินการเพื่อดูแลรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู และคุ้มครองสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่พิพาท

๑.๔ ผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๔๑ คน ได้ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๕ และศาลปกครองสูงสุด มีคำสั่งเรียกให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ ทำคำแก้อุทธรณ์ ในคดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๓๒๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ต่อศาลภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ต่อมา ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ ได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕

๑.๕ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๒. คดีหมายเลขดำที่ ๔๒๒/๒๕๕๓ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๕ คน ผู้ฟ้องคดี เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๑ กับพวกรวม ๙ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๒)

๒.๑ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๕ คน ผู้ฟ้องคดีกล่าวหาว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่กรณีขอให้เพิกถอนรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการหรือกิจกรรมตามเอกสารท้ายคำฟ้องจำนวน ๙ โครงการ ที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดระยอง ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการฯ แล้ว โดยให้นำกลับมาดำเนินการให้ครบถ้วนตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และขอให้ยุติการรับเรื่องหรือรายงาน EIA ของผู้ประกอบการที่ส่งมาให้พิจารณาเอาไว้ก่อนเป็นการชั่วคราว จนกว่าผู้ประกอบการทุกรายได้ดำเนินการครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญแล้ว

๒.๒ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ในฐานะประธานกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในขณะนั้น ได้ลงนามในหนังสือมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ดำเนินการ คดีหมายเลขดำที่ ๔๒๒/๒๕๕๓ จนถึงที่สุด ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการหรือข้าราชการที่ได้รับมอบหมายดำเนินการแทนได้ด้วย

๒.๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๒/๕๑๕๗ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ขอความร่วมมือจากสำนักงานคดีปกครอง ให้ดำเนินการแก้ต่างคดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๒๒/๒๕๕๓ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๕ คน ผู้ฟ้องคดี เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๑ กับพวกรวม ๙ คน (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๒)

๒.๔ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๖๖๓/๒๕๕๘ พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งเก้าร่วมกันหรือแทนกัน มีคำสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโครงการผลิตเหล็กเส้นของบริษัท เหล็กทรัพย์ตะวันออก จำกัด โครงการท่าเทียบเรือ ขนถ่ายสินค้าเหลว บริเวณชายหาดหนองแปนของบริษัท เอเชียเทอร์มินัล จำกัด และโครงการโรงไฟฟ้า TNP2 อุตสาหกรรม ๒ แห่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ ของบริษัท เนชั่นแนล เพาเวอร์ ๒ จำกัด ดำเนินการตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เนื่องจากโครงการหรือกิจกรรมทั้ง ๓ โครงการ เป็นโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ซึ่งอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องดำเนินการตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยมีคำสั่งภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันคดีถึงที่สุด เพื่อให้ผู้ประกอบการทั้งสามรายดำเนินการให้แล้วเสร็จ และนำมาประกอบการขออนุญาตประกอบกิจการ ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

๒.๕ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นคดีหมายเลขดำที่ อ. ๔๓๕/๒๕๕๘ ต่อมาสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๗๕๐๖ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ยื่นคำแก้อุทธรณ์พร้อม เอกสารหลักฐาน ต่อศาลปกครองสูงสุด

๒.๖ ศาลกำหนดให้วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เป็นวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง

๒.๗ ศาลปกครองสูงสุด พิพากษายกฟ้อง เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

๓. คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๘๕/๒๕๕๓ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๐๙ คนผู้ฟ้องคดี กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๔) กรณีการประกาศให้เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า และพื้นที่ใกล้เคียง ในรัศมี ๑๒๐ ไมล์ทะเล เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๓.๑ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลางเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๐๙ คน ผู้ฟ้องคดีกล่าวว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ละเลยต่อหน้าที่ กรณีไม่ประกาศให้เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า และพื้นที่ใกล้เคียงในรัศมี ๑๒๐ ไมล์ทะเล เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และเห็นว่าโครงการสำรวจหรือ ขุดเจาะหรือผลิตปิโตรเลียม เป็นโครงการหรือกิจการที่อาจส่ง ผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ ซึ่งต้องดำเนินการตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๓.๒ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส (กก.วล) ๑๐๐๘/ว ๔๙๖๒ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แจ้งเวียนกรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อบอรับอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ดำเนินการ คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๘๕/๒๕๕๓ จนถึงที่สุด ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการหรือข้าราชการที่ได้รับมอบหมายดำเนินการแทนได้ด้วย

๓.๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๒/๕๔๕๗ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ขอความร่วมมือจากสำนักงานคดีปกครอง ให้ดำเนินการแก้ต่างคดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๘๕/๒๕๕๓ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๐๙ คน ผู้ฟ้องคดี กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๔)

๓.๔ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๙๖๒/๒๕๕๘ พิพากษายกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เนื่องจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตและมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณท้องที่ตำบลตลิ่งงาม ตำบลบ่อผุด ตำบลมะเร็ด ตำบลแม่น้ำ ตำบลหน้าเมือง ตำบลอ่างทอง ตำบลลิปะน้อย อำเภอเกาะสมุย และตำบลเกาะพะงัน ตำบลบ้านใต้ ตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๕๗ เมื่อมีการดำเนินการตามคำขอของผู้ฟ้องคดีแล้ว ศาลจึงไม่จำเป็นต้องกำหนดค่าบังคับในประเด็นดังกล่าวอีกแต่อย่างใด

๓.๕ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นคดีหมายเลขดำที่ อ. ๖๖๔/๒๕๕๘ ต่อมาสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๘๑๐๐ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ส่งคำแก้อุทธรณ์ พร้อมเอกสารหลักฐาน ต่ออัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครอง ๑ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจเพื่อยื่นคำแก้อุทธรณ์ ต่อศาลปกครองสูงสุดต่อไป

๓.๖ ศาลปกครองสูงสุด พิพากษายกฟ้อง เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

๔. คดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑,๐๗๕ คน ผู้ฟ้องคดี บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ที่ ๑ กับพวกรวม ๖ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๕) และคดีที่แยกจากคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๓๓ กลุ่มคดี

๔.๑ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลางเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑,๐๗๕ คน ผู้ฟ้องคดี กล่าวหาว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ละเลยต่อหน้าที่กรณีขอให้เพิกถอนรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการทำอากาศยานสุวรรณภูมิ การประกาศให้สนามบินสุวรรณภูมิเป็นเขตควบคุมมลพิษ ให้ระงับการให้บริการขึ้น-ลงของเครื่องบินทุกประเภทในช่วงเวลา ๒๓.๐๐ น. จนถึงเวลา ๐๕.๐๐ น. และให้ชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี ต่อมาศาลปกครองกลางได้แยกผู้ฟ้องคดีออกเป็น ๓๓ กลุ่มคดี

๔.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้มีมติมอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้มียอำนาจในการดำเนินการแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ และคดีที่แยกจากคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการที่ได้รับมอบหมายดำเนินการแทนได้

๔.๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๒/๖๗๕๔ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ขอความร่วมมือจากสำนักงานคดีปกครอง ให้ดำเนินการแก้ต่างคดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ และคดีที่แยกจากคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓ จำนวน ๓๓ กลุ่มคดี

๔.๔ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๓๘๖/๒๕๕๘ พิพากษายกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ เนื่องจากเห็นว่า การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทำอากาศยานสุวรรณภูมิของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอบด้วยกฎหมายแล้ว ประกอบกับโครงการพิพาทยังไม่ถึงขั้นมีปัญหามลพิษซึ่งมีแนวโน้มที่จะร้ายแรงถึงขนาดเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม และอยู่ในวิสัยที่จะแก้ไขปรับปรุงได้ จึงไม่เข้าองค์ประกอบของมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ไม่ประกาศให้สนามบินสุวรรณภูมิเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ ไม่กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด และไม่กำหนดให้ท้องที่โดยรอบสนามบินสุวรรณภูมิเป็นเขตควบคุมมลพิษ จึงไม่เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ แต่อย่างใด

๔.๕ คดีถึงที่สุด เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง จำนวน ๑๔ กลุ่มคดี และมีการอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง จำนวน ๑๙ กลุ่มคดี โดยต่อมาศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้ยกฟ้อง รวมจำนวน ๑๕ กลุ่มคดี ดังนี้

- เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ คดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๓๘/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๘๕/๒๕๖๔

- เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๐๓๘-๑๐๖๒/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๖๓-๒๐๖/๒๕๖๔, คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๕๘-๒๘๓/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๘๑-๒๐๖/๒๕๖๔ และคดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๙๓-๓๒๑/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๑๔-๒๔๒/๒๕๖๔

- เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ คดีหมายเลขดำที่ อ.๘๒๘/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๕๘/๒๕๖๔

- เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ คดีหมายเลขดำที่ ๒๒๙๐/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๙๘๑/๒๕๖๔ และคดีหมายเลขดำที่ ๒๒๙๑/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๐๖/๒๕๖๔

- เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ คดีหมายเลขดำที่ ๒๐๙๒/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๓๓๐/๒๕๖๔

- เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕ คดีหมายเลขดำที่ ๑๙๕๓/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๑๔๑/๒๕๖๔ และคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๓๙/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๒๗๖/๒๕๖๔

- เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๕ คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๕๓/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๓๘๗/๒๕๖๔ และคดีหมายเลขดำที่ ๑๕๒๒/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๓๖๖/๒๕๖๔

- เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ คดีหมายเลขดำที่ ๑๘๑๒/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๘/๒๕๖๕ และคดีหมายเลขดำที่ ๑๙๖๘/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๗/๒๕๖๕

และเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ คดีหมายเลขดำที่ ๒๑๓๘/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๔๑๘ - ๔๓๕/๒๕๖๕

- เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๔ ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีถอนคำฟ้องและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ในกลุ่มคดีที่ ๑๕๕๕/๒๕๕๕ คดีหมายเลขดำที่ อ. ๗๗๕/๒๕๕๘ , อ. ๗๘๐/๒๕๕๘ , อ. ๗๘๑/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๒๙๕ - ๑๒๙๗/๒๕๖๔

๔.๖ ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๔ กลุ่มคดี ได้แก่ คดีหมายเลขดำ ที่ ๑๕๑๔/๒๕๕๕, ๑๕๕๕/๒๕๕๕, ๑๗๗๕/๒๕๕๕ และ ๒๐๖๖/๒๕๕๕

๕. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑๕๔๙/๒๕๕๖ ระหว่าง สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๕๓ คน ผู้ฟ้องคดี อธิปไตยทางหลวง ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๔)

๕.๑ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ต่อศาลปกครองกลางเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ สมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๕๓ คน ผู้ฟ้องคดี กล่าวว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๔ ละเลยต่อหน้าที่กรณีขอให้เพิกถอนรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางปะอิน – นครราชสีมา และกำหนดให้โครงการดังกล่าวหรือโครงการในลักษณะดังกล่าว เป็นโครงการที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๖๗ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๕.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้มีอำนาจดำเนินการ คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑๕๔๙/๒๕๕๖ จนถึงที่สุด ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจ ช่างให้พนักงานอัยการหรือข้าราชการที่ได้รับมอบหมายดำเนินการแทนได้ด้วย

๕.๓ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ยื่นคำให้การพร้อมเอกสารพยานหลักฐาน ตามหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๑/๙๑๖๑ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ คำให้การเพิ่มเติมตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๑๔๓๘๗ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ คำชี้แจงข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาล ครั้งที่ ๑ ตามหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๑/๑๓๑๑๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ คำชี้แจงข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาล ครั้งที่ ๒ ตามหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๑/๙๙๐ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๗ และคำให้การเพิ่มเติมตามคำสั่งศาล ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๖๑๒๒ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ต่อศาลปกครองกลางมาเป็นลำดับ

๕.๔ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๐ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ส.๑๙๔/๒๕๖๐ พิพากษายกฟ้อง คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เนื่องจากศาลวินิจฉัยแล้วว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เห็นชอบกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายบางปะอิน - นครราชสีมา และมีมติในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ รับทราบมติคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางบกและอากาศ ซึ่งมีมติในการประชุมครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบกับรายงานการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายบางปะอิน - นครราชสีมา เป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๕.๕ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๙๕ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ ยื่นคำแก้อุทธรณ์ คดีหมายเลขดำที่ อส. ๗๖/๒๕๖๐ ต่อศาลปกครองสูงสุด เนื่องจากผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบคน อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ กรณีที่ศาลปกครองกลางพิพากษาว่าคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายบางปะอิน - นครราชสีมา และรายงานการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองสายบางปะอิน - นครราชสีมา ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน และวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้รับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยห้าสิบคน เป็นคดีหมายเลขดำที่ อส. ๗๖/๒๕๖๐

๕.๖ ศาลกำหนดให้วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เป็นวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง

๕.๗ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๖. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๗/๒๕๕๘ ระหว่าง มูลนิธิบูรณะนิเวศ ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๐ คน ผู้ฟ้องคดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๒)

๖.๑ มูลนิธิบูรณะนิเวศได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ มูลนิธิบูรณะนิเวศ ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๐ คน ผู้ฟ้องคดี กล่าวว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่ที่กรณีกฎและมิตินโยบายไม่ชอบด้วยกฎหมายในการเห็นชอบต่อประมวลหลักการปฏิบัติ (Code of Practice ; CoP) สำหรับโครงการที่เข้าข่ายได้รับการยกเว้น ไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่ใช้ขยะมูลฝอยเป็นเชื้อเพลิง ที่มีกำลังการผลิตกระแสไฟฟ้าตั้งแต่ ๑๐ เมกะวัตต์ ขึ้นไป

๖.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจ จากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่ง เรียกร้องการถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครอง สูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการ ในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๖.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามมติ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้มีอำนาจ ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำ ที่ ส. ๔๗/๒๕๕๘ ตามหนังสือ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๒๖๓ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙

๖.๔ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๑/๕๑๙๕ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ยื่นคำให้การพร้อมเอกสารพยานหลักฐานต่อศาลปกครองกลาง และสำนักงานนโยบายฯ ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๑/๑๒๗๖๕ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ยื่นคำให้การเพิ่มเติม พร้อมเอกสารพยานหลักฐาน ต่อศาลปกครองกลาง

๖.๕ ศาลกำหนดวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ เป็นวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง

๖.๖ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๒/๗๖๓ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๖ ยื่นคำแก้อุทธรณ์ คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๕๔๕/๒๕๖๕ ต่อศาลปกครอง สูงสุด เนื่องจากผู้ฟ้องคดีที่ยี่สิบคน อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ กรณีที่ศาลปกครองกลางพิพากษาว่าคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ การออกประกาศ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้อง จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่กำหนดให้ โครงการโรงไฟฟ้าพลังความร้อนที่ใช้ขยะมูลฝอยเป็นเชื้อเพลิงที่มีกำลังผลิตกระแสไฟฟ้าตั้งแต่ ๑๐ เมกะวัตต์ ขึ้นไป ได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ขอบด้วยกฎหมายแล้ว แม้ไม่ต้อง จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมแต่ต้องจัดทำรายงานตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ ของประมวลหลักการปฏิบัติ (CoP) ตามความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

๖.๗ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๗. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑๖/๒๕๖๕ ระหว่าง สมาคมต่อต้านภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๓ คน ผู้ฟ้องคดี บริษัท พกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) ผู้ร้องสอด คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านอาคาร การจัดสรรที่ดิน และบริการชุมชน กรุงเทพมหานคร ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๓)

๗.๑ สมาคมต่อต้านภาวะโลกร้อน ได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลางเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ สมาคมต่อต้านภาวะโลกร้อน ผู้ฟ้องคดี กล่าวหาว่า คำสั่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑๒/๒๕๖๔ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านอาคาร การจัดสรรที่ดิน และบริเวณชุมชน กรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๔ โดยไม่กำหนดให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่ง และการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตในกิจการอันเป็นสาระสำคัญสำหรับการดำเนินโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้นตามกฎหมายร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วยนั้น ต้องไม่กำหนดคำว่า “หรือผู้แทน” ให้มาทำหน้าที่แทนโดยเด็ดขาด และขอให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้าน อาคาร การจัดสรรที่ดิน และบริการชุมชน กรุงเทพมหานคร เพิกถอนการให้ความเห็นชอบ EIA โครงการ เดอะ ไพรวีชี พาร์ค รามอินทรา เฟส ๑ สำนักงานโยธากรุงเทพฯ เพิกถอนใบอนุญาตก่อสร้างอาคารโครงการ

๗.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้องการถอนฟ้องการประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๗.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๑๖/๒๕๖๕ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ๐๒๒๒.๓/๕๓๑ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๖

๗.๔ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๒/๖๘๕๑ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๖ ยื่นคำให้การพร้อมเอกสารพยานหลักฐานและมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ สำนักงานคดีปกครอง สำนักงานอัยการสูงสุด ในการดำเนินคดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๑๖/๒๕๖๕

๗.๕ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

๘. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๖ ระหว่าง สมาคมต่อต้านภาวะโลกร้อน ที่ ๑ กับพวกรวม ๒๒ คน ผู้ฟ้องคดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๓)

๘.๑ สมาคมต่อต้านภาวะโลกร้อน ได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๖ โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ สมาคมต่อต้านภาวะโลกร้อน ผู้ฟ้องคดี กล่าวหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลงนามในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจกรรม หรือการดำเนินการซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นข้อพิรุทธหลายประการ เนื่องจากไม่สอดคล้องกับสาระบัญญัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นเหตุให้การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการเจ้าของโครงการใด ๆ หรือบริษัทที่ปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อมที่รับจัดทำรายงาน จัดทำรายงานขึ้น โดยไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายให้ครบถ้วนทุกข้อทุกประเด็น จึงได้มีคำขอต่อศาลให้มีคำสั่งหรือ คำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และหรือที่ ๒ และหรือที่ ๓ เพิกถอนประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจกรรม หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ข้อ ๘ (๑) (ค) (ง) ที่ไม่สอดคล้องกับ “สาระบัญญัติ” ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๖ ประกอบมาตรา ๔๘ วรรคสอง หรือเพิกถอนประกาศฯ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ทั้งฉบับเสีย

๘.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดี ปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบ อำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการ พิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับ ตามที่คู่กรณี ฝ่ายหนึ่งเรียกร้องการถอนฟ้องการประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๘.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ดำเนินคดี ปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๖ ตามหนังสือสำนักงาน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ๐๒๒๒.๓/๑๑๔๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖

๘.๔ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๑๐๑๒/๘๘๓๙ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ยื่นคำให้การพร้อมเอกสารพยานหลักฐานและมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ สำนักงานคดีปกครอง สำนักงานอัยการสูงสุด ในการดำเนินคดีแทน คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๖

๘.๕ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

๙. คดีหมายเลขดำที่ ๘๐๔/๒๕๖๖ ระหว่าง นายวรชิต เรืองฤทธิ์ ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน ผู้ฟ้องคดี กรมทางหลวง ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๓)

๙.๑ นายวรชิต เรืองฤทธิ์ กับพวก ได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ โดยสรุปประเด็นการฟ้อง ดังนี้ นายวรชิต เรืองฤทธิ์ กับพวกรวม ๕ คน ผู้ฟ้องคดี กล่าวหาว่า สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะคณะกรรมการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ละเว้นในการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่-กาญจนบุรี โดยมิได้พิจารณาเนื้อหาในรายงานถึงความไม่สมเหตุสมผลของรายงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพพื้นที่ชุมชน และแบบการก่อสร้างอันมีผลกระทบโดยตรงต่อชุมชน โดยมิได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขก่อนการอนุมัติ จึงเป็นการกระทำทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดในการคุ้มครองส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมและชุมชน จึงได้มีคำขอต่อศาลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ เพิกถอนการอนุมัติรายงานการทบทวนรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง สายบางใหญ่ – กาญจนบุรี เลขที่รายงาน ๑๒๔๘๘ ในการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการในส่วนรูปแบบทางหลวงพิเศษแบบถมคันทางบนคันดินเดิมเป็นทางยกระดับช่วง กม.๐+๐๐๐ ถึง ๒+๗๕๐ ระยะทาง ๒.๗๕๐ กิโลเมตร ให้ตรงตามสภาพพื้นที่จริงตามรายงาน คือเป็นทางยกระดับช่วง ๐+๐๐๐ ถึง ๕+๐๐๐ ระยะทาง ๕ กิโลเมตร

๙.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้นจนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมยอมความ การสละสิทธิ หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๙.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๐๔/๒๕๖๖ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ๐๒๒๒.๓/๔๕๘๔ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

๙.๔ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๑๒/๒๓๖๙๓ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๖ ยื่นคำให้การพร้อมเอกสารหลักฐานและมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ สำนักงานคดีปกครอง สำนักงานอัยการสูงสุด ในการดำเนินคดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ๘๐๔/๒๕๖๖

๙.๕ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

๑๐. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๔/๒๕๖๖ (ศาลปกครองเชียงใหม่) ระหว่าง เครือข่ายประชาชนลุ่มน้ำยม-เงา-เมย-สาละวิน ที่ ๑ กับพวกรวม ๖๖ คน ผู้ฟ้องคดี กรมชลประทาน ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๔)

๑๐.๑ เครือข่ายประชาชนลุ่มน้ำยม-เงา-เมย-สาละวิน กับพวก ได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๖ โดยสรุปประเด็นการฟ้อง ดังนี้ เครือข่ายประชาชนลุ่มน้ำยม-เงา-เมย-สาละวิน กับพวกรวม ๖๖ คน ผู้ฟ้องคดี กล่าวหาว่า โครงการเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนให้เขื่อนภูมิพล แนวส่งน้ำยม-อ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นโครงการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายในเชิงขั้นตอนและกระบวนการ ขาดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และมีการให้ข้อมูลอันเป็นเท็จในการดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด ขอให้เพิกถอนโครงการดังกล่าว

๑๐.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้นจนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมยอมความ การสละสิทธิ์ หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๑๐.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๔/๒๕๕๖ ของศาลปกครองเชียงใหม่ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ๐๒๒๒.๓/๙๖๘ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

๑๐.๔ อยู่ระหว่างการจัดทำคำให้การ

๑๐.๕ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองเชียงใหม่

**คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครอง
ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ กรมควบคุมมลพิษ**

คดีที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติถูกฟ้องต่อศาลปกครองซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของ กรมควบคุมมลพิษ จำนวน ๖ คดี มีดังนี้

๑. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๓ ระหว่าง นางสิตีมัทธิยะ สมเชื้อ ที่ ๑ กับพวกรวม ๕๑ คน ผู้ฟ้องคดี เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๔ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๖)

๑.๑ นางสิตีมัทธิยะ สมเชื้อ ได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๔ โดยสามารถสรุปประเด็นการฟ้องคดีได้ ดังนี้ นางสิตีมัทธิยะ สมเชื้อ ที่ ๑ กับพวกรวม ๕๑ คน ขอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ มีคำสั่งใด ๆ เพื่อให้หยุดประกอบการบ่อขยะพิพาท และสั่งห้ามหน่วยงาน หรือผู้รับผิดชอบ หรือบุคคลภายนอก นำขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล เข้ามากำจัด และหรือเทกองเพิ่มอีก รวมทั้งประกาศให้พื้นที่บ่อกำจัดขยะ พื้นที่โดยรอบ และพื้นที่ เทศบาลนครนครศรีธรรมราช เป็นเขตควบคุมมลพิษ พร้อมทั้งจัดทำและขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการเพื่อลด และขจัดมลพิษจากบ่อขยะพิพาท

๑.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการ ในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๑.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบ อำนาจให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๓ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๖๐๗ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

๑.๔ กรมควบคุมมลพิษ ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๓๔๓๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๔ ยื่นคำให้การพร้อมเอกสารพยานหลักฐานและมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ สำนักงานคดีปกครอง นครศรีธรรมราช ในการดำเนินคดีแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๓

๑.๕ ศาลปกครองนครศรีธรรมราชมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ส. ๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ปฏิบัติ หน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยบริเวณบ่อขยะที่พิพาทให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยและหลักสุขาภิบาล ตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะเพื่อไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่นเหม็นและสัตว์พาหนะนำโรค และมลพิษที่เกิดจากน้ำชะขยะมูลฝอยดังกล่าว รั่วไหลและปนเปื้อนในดิน น้ำ และสิ่งแวดล้อมโดยรอบบ่อขยะ

โดยให้นำขยะมูลฝอยที่มีอยู่บริเวณบ่อขยะพิพาทในส่วนที่เกินกว่าประสิทธิภาพกำจัดขยะของระบบที่มีอยู่ ออกไปจากบริเวณบ่อขยะ พร้อมทั้งดำเนินการกำจัดขยะส่วนที่เหลือตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข รวมทั้งหลักสุขาภิบาลตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ และให้นำขยะมูลฝอยไปทิ้งที่บ่อขยะดังกล่าวเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๗ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๘ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๙ โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๐ เฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบเหตุเดือดร้อนรำคาญ จากกลิ่นเหม็นและสัตว์พาหะนำโรคที่เกิดจากบ่อขยะดังกล่าวซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชนและผู้ฟ้องคดีที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตน และรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๒ และศาลทราบทุก ๑๕ วัน จนกว่าเหตุเดือดร้อนรำคาญดังกล่าวจะหมดสิ้นไป ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ร่วมกับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๓ (กรมควบคุมมลพิษ) โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๔ (อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ) เฝ้าระวัง ติดตาม และตรวจสอบการรั่วไหลและปนเปื้อนของน้ำเสียและมลพิษจากบ่อขยะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงสู่ดิน น้ำ และสิ่งแวดล้อมโดยรอบบ่อขยะ และรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ) และศาลทราบทุก ๓๐ วัน จนกว่าปัญหามลพิษดังกล่าวจะหมดไป และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ ดำเนินการอันเป็นมาตรการในการติดตามเพื่อตรวจสอบว่าเป็นมลพิษจากบ่อขยะ มีสภาพร้ายแรงถึงขนาดที่ต้องประกาศเป็นเขตควบคุมมลพิษเพื่อดำเนินการควบคุม ลดและกำจัดมลพิษตามที่ กฎหมายกำหนดหรือไม่ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๓ (กรมควบคุมมลพิษ) โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๔ (อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ) มิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในการประสานเพื่อให้ การดำเนินการฟื้นฟู ระวังเหตุที่อาจเป็นอันตรายจากมลพิษในพื้นที่ที่มีการปนเปื้อนมลพิษ และให้ความช่วยเหลือ และคำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการจัดการมลพิษ ตามข้อ ๒(๖) และ (๗) ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๑ และแม้การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๖ (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ) ยังมิได้ใช้อำนาจตามที่กฎหมายกำหนดประกาศให้พื้นที่บ่อขยะ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และพื้นที่โดยรอบเป็นเขตควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงยังไม่อาจถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร)

๑.๖ กรมควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๙๐๖๓ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๖ ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองนครศรีธรรมราชต่อศาลปกครองสูงสุด โดยมีประเด็นหลักในการยื่น อุทธรณ์ คือ การเฝ้าระวัง ติดตามและตรวจสอบการรั่วไหลและปนเปื้อนของน้ำเสียและมลพิษจากบ่อขยะไปสู่ดิน น้ำ และสิ่งแวดล้อมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๓ จะต้องเก็บตัวอย่างน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยรอบ และบ่อบาดาลภายในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยมาตรวจวิเคราะห์โดยเทียบกับมาตรฐานคุณภาพ สิ่งแวดล้อม จำนวน ๒ ฉบับ รวมทั้งต้องเก็บตัวอย่างน้ำขยะจากบ่อบำบัดน้ำเสียมาตรวจวิเคราะห์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๓ จะต้องรอข้อมูลผลการวิเคราะห์ตัวอย่างมลพิษจากห้องปฏิบัติการวิเคราะห์โดยใช้ระยะเวลาประมาณ ๒๐ วัน ซึ่งหากจะดำเนินการเก็บตัวอย่างมลพิษทุก ๓๐ วัน ผลการตรวจสอบดังกล่าว อาจจะไม่มีความเปลี่ยนแปลง แหล่งน้ำโดยทั่วไปมักมีคุณภาพน้ำแตกต่างกันในช่วงฤดูแล้งและฤดูฝน ดังนั้น การกำหนดความถี่สำหรับการตรวจสอบ คุณภาพน้ำ จึงควรกำหนดให้ครอบคลุมทั้งในฤดูฝนและฤดูแล้ง อย่างน้อย ๔ ครั้งต่อปี ในช่วงน้ำมากและน้ำน้อย ฉะนั้น ขอให้ศาลปกครองสูงสุดได้โปรดพิจารณากำหนดระยะเวลาในการตรวจสอบมลพิษจากบ่อขยะของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากเดิม คือ “...ทุก ๓๐ วัน จนกว่าปัญหามลพิษดังกล่าวจะหมดสิ้นไป” เป็น “..ทุก ๓ เดือน จนกว่าปัญหามลพิษดังกล่าวจะหมดสิ้นไป”

๑.๗ ขณะนี้ **คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด**

๒. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๔ ระหว่าง นายภูมิ วร จริญญาผลิตผล ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดี

๒.๑ นายภูมิ วร จริญญาผลิตผล ได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อศาลปกครองเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔ (ทางอิเล็กทรอนิกส์) โดยมีสรุปประเด็นการฟ้องคดี ดังนี้ คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับปัญหามลพิษทางอากาศในเขตท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน โดยผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลปกครองเชียงใหม่มีคำพิพากษา/คำสั่งให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้เขตท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๒.๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๒.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๔ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๑๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

๒.๔ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ ศาลปกครองเชียงใหม่ได้มีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีใช้อำนาจตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้เขตท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมมลพิษ เพื่อดำเนินการควบคุม ลด และขจัดมลพิษ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการประกาศภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

๒.๕ ในคราวการประชุมคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมมีมติให้กรมควบคุมมลพิษยื่นเรื่องอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองเชียงใหม่ต่อศาลปกครองสูงสุด

๒.๖ เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ กรมควบคุมมลพิษได้ส่งคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว โดยมีประเด็นหลักในการยื่นอุทธรณ์ คือ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เพิกเฉยหรือละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรตามที่กฎหมายกำหนด ในการประกาศให้จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าในการแก้ไขปัญหามลพิษด้านฝุ่นละอองในพื้นที่ทั้ง ๔ จังหวัดนั้น ต้องใช้กลไกระดับชาติ การบูรณาการทุกภาคส่วน และข้อตกลงระหว่างประเทศ (ข้อตกลงอาเซียนว่าด้วยมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ASEAN Agreement on Transboundary Haze Pollution) เนื่องจากมีแหล่งกำเนิดมลพิษทั้งจากภายในและภายนอกพื้นที่เป็นบริเวณกว้าง

รวมถึงแหล่งกำเนิดมลพิษจากประเทศเพื่อนบ้าน และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหาฝุ่นละอองในพื้นที่ทั้ง ๔ จังหวัด ด้วยการบูรณาการอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องของทุกหน่วยงาน ในทุกระดับ ทั้งในแง่การบริหารจัดการ กฎหมาย และงบประมาณ โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีการติดตามและ ประเมินผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เช่น การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ “การแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า” เป็นแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการแก้ไขปัญหาในภาพรวม ของประเทศและในพื้นที่วิกฤต เป็นต้น พร้อมทั้งเห็นว่าการประกาศเขตควบคุมมลพิษไม่ได้เป็นปัจจัยหลัก ในการควบคุม ลดและขจัดมลพิษให้เป็นไปอย่างรวดเร็วเนื่องจากในทางปฏิบัติยังมีข้อจำกัดหลายด้าน เช่น การกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นในพื้นที่ที่ถูกประกาศให้เป็นเขตควบคุมมลพิษต้องจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อ ลดและขจัดมลพิษนั้น แต่บางพื้นที่ไม่มีแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่นั้นเลย แต่เป็นฝุ่นควันที่พัดมาจากพื้นที่อื่น หรือเป็นฝุ่นควันที่เป็นมลพิษข้ามแดนซึ่งเป็นปัจจัยที่ท้องถิ่นนั้นไม่สามารถควบคุมได้ กรณีนี้จึงเป็นข้อจำกัด ของท้องถิ่นในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษ เป็นต้น ดังนั้น การประกาศกำหนดเขตควบคุม มลพิษจึงเหมาะสมสำหรับการดำเนินการในบางกรณีเท่านั้น ไม่ใช่ทุกกรณีที่จะใช้เครื่องมือนี้ได้ผล และแม้จะได้ผลก็อาจไม่ใช่วิธีที่จะได้ผลอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขออุทธรณ์ว่า จากการดำเนินการ ตามแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ “การแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า” และมาตรการที่เกี่ยวข้อง พบว่า สถานการณ์ฝุ่นละอองในพื้นที่ ๔ จังหวัด มีแนวโน้มดีขึ้นตามลำดับ แม้ว่ามีข้อจำกัดในปัจจัยที่ไม่สามารถ ควบคุมได้ ได้แก่ สภาพภูมิประเทศของภาคเหนือที่เป็นแอ่งกระทะทำให้ฝุ่นละอองกระจายตัวได้ไม่ดี สภาพภูมิอากาศซึ่งในช่วงฤดูหนาวมีความกดอากาศสูงจากประเทศจีนแผ่ครอบคลุมมายังภาคเหนือส่งผลให้ อากาศนิ่งและเกิดภาวะอุณหภูมิผกผัน ทำให้ฝุ่นละอองสะสมอยู่ในพื้นที่ รวมถึงฝุ่นละอองที่ถูกพัดพามาจาก จังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น แสดงให้เห็นว่า ปัญหามลพิษจากฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5}) ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน นั้น ยังสามารถป้องกันและ แก้ไขโดยใช้อำนาจตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง มิใช่กรณีจำเป็นต้องประกาศเป็นเขตควบคุมมลพิษซึ่งยังไม่ เหมาะสมในการป้องกันแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศข้ามเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้ามเขตจังหวัด และข้ามพรมแดนของประเทศ เท่ากับมาตรการต่าง ๆ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ประกาศกำหนดให้ท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และแม่ฮ่องสอน เป็นเขตควบคุมมลพิษตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ได้เพิกเฉยหรือละเลยการปฏิบัติหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่อย่างใด (คดีหมายเลขดำที่ อส. ๕๗/๒๕๖๔)

๒.๗ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔

๒.๘ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔ สำนักงานศาลปกครองสูงสุดได้จัดส่งสำเนาคำแก้อุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดีในข้อ ๒.๗ มายังกรมควบคุมมลพิษในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติผู้ถูกฟ้องคดี

๒.๙ กรมควบคุมมลพิษได้ขอความร่วมมือให้พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครอง เชียงใหม่ ๒ จัดทำคำชี้แจงเพิ่มเติมในคดีหมายเลขดำที่ อส. ๕๗/๒๕๖๔ เพื่อคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ของ ผู้ฟ้องคดีในข้อ ๒.๗ เรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

๒.๑๐ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๓. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๒๒/๒๕๖๔ ระหว่าง นายภูมิ วร เจริญผลิตผล ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดี

๓.๑ ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง เพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาสั่งให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติใช้อำนาจตามมาตรา ๓๒ (๔) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีประกาศกำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ค่าเฉลี่ยในเวลา ๒๔ ชั่วโมง จะต้องไม่เกิน ๓๗ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ตามมาตรฐาน Federal Reference Method (FRM) ที่องค์การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา (US EPA) กำหนดภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

๓.๒ สำนักงานศาลปกครองกลางได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เรียกให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดี จัดทำคำให้การแก้คำฟ้องพร้อมด้วยพยานหลักฐาน ๑ ชุด และจัดทำสำเนาคำให้การแก้คำฟ้องและสำเนาพยานหลักฐานดังกล่าวที่มีการรับรองสำเนาถูกต้องอีก ๑ ชุด รวม ๒ ชุด ยื่นต่อศาลภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนี้

๓.๓ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๒๒/๒๕๖๔ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๕๘๓๖ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔

๓.๔ กรมควบคุมมลพิษในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๔๐๕๔ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ แจ้งไปยังตุลาการศาลปกครอง เพื่อขอขยายระยะเวลายื่นคำให้การแก้คำฟ้องในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๒๒/๒๕๖๔ ตามข้อ ๓.๒ ออกไปอีก ๓๐ วันนับถัดจากวันที่ครบกำหนดเดิม

๓.๕ สำนักงานศาลปกครองกลางได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ แจ้งมายัง กรมควบคุมมลพิษ ว่าศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ถูกฟ้องคดีขยายระยะเวลายื่นคำให้การตามข้อ ๓.๓ ออกไปถึง วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕

๓.๖ กรมควบคุมมลพิษได้มีการยื่นคำให้การ เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕ เรียบร้อยแล้ว ปรากฏตามหนังสือ กรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๒/๓๐ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๕

๓.๗ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

๔. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๖/๒๕๖๕ ระหว่างมูลนิธิเพื่อสันติภาพเขียว (กรีนพีซ เอส อี เอ) ที่ ๑ กับพวกรวม ๗ คน ผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดี

๔.๑ มูลนิธิเพื่อสันติภาพเขียว (กรีนพีซ เอส อี เอ) ได้ฟ้องคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ต่อศาลปกครองกลาง โดยมีประเด็นการฟ้องคดี สรุปได้ดังนี้

(๑) ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษาสั่งให้ กก.วล. ออกหรือแก้ไขประกาศ กก.วล. เรื่องกำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศทั่วไปให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ตามที่ได้รับฟังความคิดเห็นไปแล้ว ดังนี้ ค่าเฉลี่ยราย ๒๔ ชั่วโมง ของฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ขนาดไม่เกิน ๓๗ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และค่าเฉลี่ยรายปีของฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน อยู่ที่ ๑๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

(๒) ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษาสั่งให้ กก.วล. ออกหรือแก้ไขประกาศค่ามาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียประเภทฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน จากโรงงานอุตสาหกรรมและกิจการประเภทอื่นๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เทียบเท่ามาตรฐานสากล

๔.๒ สำนักงานศาลปกครองกลางได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ เรียกให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดี จัดทำคำให้การแก้คำฟ้องพร้อมด้วยพยานหลักฐาน ๑ ชุด และจัดทำสำเนาคำให้การแก้คำฟ้องและสำเนาพยานหลักฐานดังกล่าวที่มีการรับรองสำเนาถูกต้องอีก ๑ ชุด รวม ๒ ชุด ยื่นต่อศาลภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนี้

๔.๓ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๔.๔ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๖/๒๕๖๕ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๑๘๑๖ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕

๔.๕ กรมควบคุมมลพิษในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้ขอความร่วมมือให้พนักงานอัยการ จัดทำคำให้การในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๖/๒๕๖๕ เพื่อแก้คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในข้อ ๔.๒ เรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๕

๔.๖ ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ส. ๓๖/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ สรุปได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ) ได้ออกประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยกำหนดให้ (๑) มาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป ค่าเฉลี่ยในเวลา ๒๔ ชั่วโมง จะต้องไม่เกิน ๕๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และ (๒) กำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอนในบรรยากาศโดยทั่วไป ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic Mean) ในเวลา ๑ ปี จะต้องไม่เกิน ๑๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) จึงไม่ได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) ไม่ได้ออกประกาศ เรื่อง การรายงานการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ (Pollutant Release and Transfer Register) จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร ศาลพิพากษาสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่โดยการ

ออกประกาศ เรื่อง การรายงานการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายสารมลพิษ และจัดทำทำเนียบการปลดปล่อย และเคลื่อนย้ายมลพิษ(Pollutant Release and Transfer Register) ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๗) แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบข้อ ๗ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๗ (พ.ศ. ๒๕๖๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ คดีถึงที่สุดยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

๔.๗ ขณะนี้ **คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด** (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นอุทธรณ์ คำพิพากษาของศาลปกครองกลางต่อศาลปกครองสูงสุด)

๕. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๓/๒๕๖๖ ระหว่าง นายสมชาย ปรีชาศิลปกุล ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๐ คน ผู้ฟ้องคดี และนายกรัฐมนตรีที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน ผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ)

๕.๑ นายสมชาย ปรีชาศิลปกุล ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๐ คน ได้ยื่นฟ้องนายกรัฐมนตรี ที่ กับพวกรวม ๔ คน ต่อศาลปกครองเชียงใหม่ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๓ และดำเนินการตามแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ การแก้ไขปัญหา ด้านฝุ่นละออง ในสถานการณ์วิกฤต ระดับที่ ๔ เพื่อพิจารณากลับกรองแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือบรรเทา ผลร้ายจากฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM_{2.5} เสนอผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นการเร่งด่วนและขอให้ กก.วล. ปรับแก้ไข แผนปฏิบัติการฯ ให้บรรลุเกณฑ์มาตรฐานใหม่ตามประกาศ กก.วล. เรื่องกำหนดมาตรฐานฝุ่นละอองขนาด ไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศทั่วไป ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ โดยการมีส่วนร่วมอย่างอย่างทั่วถึง และเพียงพอของประชาชน

๕.๒ สำนักงานศาลปกครองเชียงใหม่ได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๖ เรียกให้นายกรัฐมนตรี ที่ ๑ กับพวกรวม ๔ คน ผู้ถูกฟ้องคดี จัดทำคำให้การแก้คำฟ้องพร้อมด้วยพยานหลักฐาน ๑ ชุด และจัดทำสำเนา คำให้การแก้คำฟ้องและสำเนาพยานหลักฐานดังกล่าวที่มีการรับรองสำเนาถูกต้องอีก ๓ ชุด รวม ๔ ชุด ยื่นต่อศาล ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนี้

๕.๓ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการ มอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจาก คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใด ๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือ ในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๕.๔ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๓/๒๕๖๖ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๒๔๓๒ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๖

๕.๕ กรมควบคุมมลพิษในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอความร่วมมือจากอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีปกครองเชียงใหม่ ได้โปรดมอบหมายพนักงานอัยการเป็นผู้รับมอบอำนาจช่วงจากกรมควบคุมมลพิษในการดำเนินการแก้ต่างคดีแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในคดีตามข้อ ๕.๒ ปรากฏตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๐๔๗๒ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖ และที่ ทส ๐๓๐๒/๑๓๑๔๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

๕.๖ ศาลปกครองเชียงใหม่ได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ส. ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๗ สรุปได้ว่า พื้นที่ภาคเหนือประสบปัญหาสถานการณ์ฝุ่น $PM_{2.5}$ ที่มีค่าสูงกว่ามาตรฐานในระดับที่มีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนอย่างต่อเนื่อง กรณีถือว่าพื้นที่ภาคเหนือเกิดภาวะมลพิษ ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของผู้ฟ้องคดีทั้งสิบ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายกรัฐมนตรี) จะได้ดำเนินการเพื่อสั่งการให้มีการป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ($PM_{2.5}$) แล้วก็ตาม แต่เนื่องจากสภาพอากาศในพื้นที่ภาคเหนือ รวมถึงจังหวัดเชียงใหม่ ยังคงตกอยู่ในภาวะที่ได้รับผลกระทบต่อสุขภาพอันเกิดจากฝุ่น $PM_{2.5}$ เกินค่ามาตรฐานเป็นระยะเวลานานและต่อเนื่อง กรณีจึงถือว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่ตามที่มาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ล่าช้าเกินสมควรในการสั่งการและแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ($PM_{2.5}$) และไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ) ได้กำหนดให้มีการประชุมเป็นกรณีเร่งด่วนเพื่อแก้ไขปัญหาฝุ่น $PM_{2.5}$ ที่อยู่ในสถานการณ์วิกฤตในระดับที่ ๔ และพิจารณากลับกรองแนวทางแก้ไขปัญหาหรือบรรเทาผลร้ายจากฝุ่น $PM_{2.5}$ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการเร่งด่วนในเวลานั้น ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสิบซึ่งอาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่และเดินทางในพื้นที่ภาคเหนือตกอยู่ในสภาวะเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบต่อสุขภาพทั้งในระยะสั้นและระยะยาว กรณีจึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายล่าช้าเกินสมควรในการแก้ไขปัญหาหรือบรรเทาผลร้ายจากฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ($PM_{2.5}$) ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใช้อำนาจหรือร่วมกันใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดมาตรการ หรือจัดทำแผนฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพอย่างบูรณาการและยั่งยืนเพื่อป้องกัน ควบคุม แก้ไข บรรเทา หรือระงับภัยอันตรายอันเกิดจากฝุ่น $PM_{2.5}$ ซึ่งเกินกว่าค่ามาตรฐานและอยู่ในระดับที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่ภาคเหนือให้ทันทั่วถึง ทั้งนี้ ให้ดำเนินการกำหนดมาตรการ หรือจัดทำแผนฉุกเฉินดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุดคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

๕.๗ กรมควบคุมมลพิษในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๒/๓๐๔๖ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองเชียงใหม่ต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว โดยมีประเด็นหลักในการยื่นอุทธรณ์ คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ต้องปฏิบัติและปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสนอยกระดับมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากฝุ่นละอองในช่วงสถานการณ์วิกฤตเป็นการเร่งด่วนและมาตรการระยะยาว ปี ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐ ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๖ และเป้าหมายสูงสุดคือการลดปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ($PM_{2.5}$) จากแหล่งกำเนิด ลดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจประกาศเขตควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ

สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพราะขั้นตอนตามกฎหมายมาตราดังกล่าวใช้เวลานานจึงจะสัมฤทธิ์ผลไม่ทันทั่วทั้งที่และไม่เหมาะสมต่อปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5}) ฉะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรในการป้องกัน บรรเทา และแก้ไขปัญหาคว้นหรือฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่แต่อย่างใด ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษได้ยกร่างมาตรการฉุกเฉินระดับการแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง PM_{2.5} ในช่วงสถานการณ์วิกฤต เพื่อเสนอมาตรการฯ ฉบับดังกล่าวต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาให้ความเห็นชอบและกราบเรียนนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อโปรดพิจารณาและสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามมาตรการฯ ดังกล่าวต่อไป

๕.๘ กรมควบคุมมลพิษได้จัดทำมาตรการฉุกเฉินระดับการปฏิบัติการในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง PM_{2.5} ในช่วงสถานการณ์วิกฤต ประจำปี ๒๕๖๗ และนำเสนอต่อคณะกรรมการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศเพื่อความยั่งยืน ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ และได้มีหนังสือขอความร่วมมือยกระดับการดำเนินมาตรการลดฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5}) ให้กระทรวงมหาดไทย กรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และผู้ว่าราชการจังหวัด ๑๘ จังหวัด ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี ผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร ผู้ว่าราชการจังหวัดตาก ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ ผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลก ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุโขทัย ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี และผู้ว่าราชการจังหวัดอุทัยธานี เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๗ เพื่อพิจารณายกระดับการดำเนินงานตามมาตรการดังกล่าวอย่างเร่งด่วน พร้อมทั้งได้แจ้งให้พนักงานอัยการ ผู้รับมอบอำนาจ ชี้แจงต่อศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗

๕.๙ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๖. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๒/๒๕๖๖ ระหว่าง นายวสุชาติ พิชัย ผู้ฟ้องคดี และนายกรัฐมนตรี ที่ ๑ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

๖.๑ นายวสุชาติ พิชัย ได้ยื่นฟ้องรัฐบาลไทยต่อศาลปกครองเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยขอให้ศาลมีคำสั่งหรือมีคำพิพากษา ดังนี้

- (๑) ให้ศาลมีคำสั่งบังคับให้รัฐบาลสั่งให้กรมฝนหลวงทำฝนหลวงดับคว้นฝุ่น PM_{2.5} ถ้าทำฝนจะทำให้ฝนบรรเทาเบาบางลงได้
- (๒) ให้ศาลมีคำสั่งให้รัฐบาลทำการประกาศจังหวัดในภาคเหนือที่มีปัญหาเป็นเขตภัยพิบัติ ถ้าประกาศทุกภาคส่วนจะได้มาช่วยกันนำงบมาช่วยกันรวมถึงการท่องเที่ยวด้วย
- (๓) ให้ศาลมีคำสั่งให้รัฐบาลอย่านิ่งเฉยต่อปัญหาฝุ่นละออง PM_{2.5} โดยให้ทำเป็นวาระแห่งชาติอันดับหนึ่งในการแก้ไขปัญหา

๖.๒ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำให้การขอแก้คำฟ้องและคำให้การ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๖ จากการฟ้องรัฐบาลไทยเป็นฟ้องนายกรัฐมนตรีละเลยการบริหารราชการแผ่นดินกรณีไม่ใส่ใจแก้ไขปัญหาด้านฝุ่นคว้น PM_{2.5} ไม่มีความจริงใจ ห่วงใยประชาชน ในภาคเหนือ โดยขอให้มีคำสั่งให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นเขตภัยพิบัติทั้งจังหวัด และมีผลในปีต่อๆ ไปในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ฝุ่นแบบนี้ขึ้นอีก

๖.๓ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำให้การเพิ่มเติมขอแก้ไขคำฟ้องและคำให้การต่อศาลปกครองจังหวัดเชียงใหม่ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ จากการฟ้องรัฐบาลไทยเป็นฟ้องนายกรัฐมนตรี ละเลยการบริหารราชการแผ่นดิน

กรณีไม่ใส่ใจแก้ไขปัญหาด้านฝุ่นควัน $PM_{2.5}$ ไม่มีความจริงใจ ห่วงใยประชาชน ในภาคเหนือรวมทั้งท่านตุลาการ ก็เป็นหนึ่งในประชาชนที่เข้ามาสู่ตมฝุ่นละออง $PM_{2.5}$ ร่วมกับพวกเราประชาชนภาคเหนือพฤติกรรมของรัฐบาลเพิกเฉยต่อปัญหาดังกล่าวและขอแก้ไขคำขอท้ายฟ้องเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ ให้ศาลกำหนดค่าบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติตามหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาคำหรือ $PM_{2.5}$ ให้หมดสิ้นไป (ของทุกปี) โดยจัดทำประกาศเขตจังหวัดเชียงใหม่เป็นเขตภัยพิบัติเพื่อให้ทุกหน่วยงานสามารถใช้งบของตนเองมาใช้ได้

๖.๔ ศาลปกครองเชียงใหม่ได้มีคำสั่ง ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไปให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองเชียงใหม่ ในวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๖ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ณ ศาลปกครองเชียงใหม่ ตามประเด็นที่ศาลปกครองเชียงใหม่กำหนด และให้จัดทำคำชี้แจงพร้อมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือจะเป็นประโยชน์แก่การพิจารณายื่นต่อศาลภายในวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๖

๖.๕ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบในหลักการ ในกรณีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ถูกฟ้องเป็นคดีปกครอง ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทนของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการมอบอำนาจให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการดำเนินคดีนั้น จนถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินการพิจารณาใดๆ ไปในทางจำหน่ายสิทธิของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง การประนีประนอมความ การสละสิทธิ์หรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้พนักงานอัยการ หรือข้าราชการในสังกัดที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินคดีแทนได้ด้วย

๖.๖ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะผู้ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นผู้มอบอำนาจแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้มอบอำนาจให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๒/๒๕๖๖ ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๒.๓/๒๙๘๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๖

๖.๗ ผู้อำนวยการกองกฎหมายและเจ้าหน้าที่ของกองจัดการคุณภาพอากาศ ในสังกัดกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไปให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๖

๖.๘ ศาลปกครองเชียงใหม่ได้มีคำพิพากษา เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ส. ๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖ สรุปได้ว่า ปัญหาควันหรือฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ก็ยังคงเกิดขึ้นเป็นประจำในช่วงเดือนธันวาคม - พฤษภาคม ในช่วงปีที่ผ่านมาอย่างต่อเนื่องเกินกว่าเกณฑ์กำหนดไว้ และส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จึงเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองละเลยต่อหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ต้องปฏิบัติและปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร และปัญหาฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่เกิดขึ้นจริงในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ ถือเป็นสาธารณภัยระดับที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยเป็นที่รู้กันว่าปัญหาฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่มีผลกระทบอย่างรุนแรงนี้ เกิดจากการเผาในที่โล่ง โดยมีสาเหตุจากการเผาเพื่อหาของป่า ล่าสัตว์ การเผาไร่ เผาพื้นที่เกษตรในป่า การเผานอกป่าและเกิดการลุกลามเข้าสู่พื้นที่ป่า และมีแนวโน้มที่จะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นเหตุที่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ดำเนินการป้องกันและแก้ไข

ปัญหาดังกล่าวที่เหมาะสมและเพียงพอเพื่อให้ปัญหาดังกล่าวหมดสิ้นไปภายในเวลาอันรวดเร็ว จึงเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้ ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ศาลจึงพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งดำเนินการอื่นใดเพื่อระวัง ป้องกัน บรรเทา และแก้ไขปัญหามลพิษอันเกิดจากควันหรือฝุ่นละอองขนาด ๒.๕ ไมครอน ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ให้อยู่ในค่ามาตรฐานฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในบรรยากาศโดยทั่วไป และเกณฑ์ดัชนีคุณภาพอากาศของประเทศในระดับดีมาก หรือระดับดีต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อม ในอนาคตได้อย่างทันทั่วทั้งที่ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

๖.๙ กรมควบคุมมลพิษในฐานะรับมอบอำนาจจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๕๔๐๖ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ของศาลปกครองเชียงใหม่ต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว โดยมีประเด็นหลักในการยื่นอุทธรณ์ คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ต้องปฏิบัติและปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กำหนดให้ การแก้ไขปัญหามลพิษเป็นวาระแห่งชาติและสั่งการให้ทุกหน่วยงานเร่งรัดการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ “การแก้ไขปัญหามลพิษด้านฝุ่นละออง” และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสนอยกระดับมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากฝุ่นละอองในช่วงสถานการณ์วิกฤตเป็นการ เร่งด่วนและมาตรการระยะยาว ปี ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐ ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๖ และเป้าหมายสูงสุดคือการลดปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5}) จากแหล่งกำเนิด ลดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจประกาศเขตควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพราะขั้นตอนตามกฎหมายมาตราดังกล่าวใช้ระยะเวลา นานจึงจะสัมฤทธิ์ผล ไม่ทันทั่วทั้งที่และไม่เหมาะสมต่อปัญหาฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5}) ฉะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรในการป้องกัน บรรเทา และแก้ไขปัญหามลพิษหรือฝุ่นละอองขนาด ไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่แต่อย่างใด

๖.๑๐ ขณะนี้ คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

ภาคผนวก ก

มติการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗
มติการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒
มติการประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ภาคผนวก ข

คำฟ้องคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
เป็นผู้ถูกฟ้องคดี จำนวน ๑๖ คดี

คำฟ้องคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑๐ คดี	
	
๑. คดีหมายเลขดำที่ ๒๐๑๕/๒๕๕๑	๒. คดีหมายเลขดำที่ ๔๒๒/๒๕๕๓
	
๓. คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๘๕/๒๕๕๓	๔. คดีหมายเลขดำที่ ๑๘๐๗/๒๕๕๓
	
๕. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑๕๔๙/๒๕๕๖	๖. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๔๗/๒๕๕๘

คำฟ้องคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี (ต่อ)

	
๗. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑๖/๒๕๖๕	๘. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๖
	
๙. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๘๐๔/๒๕๖๖ (คดีใหม่)	๑๐. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๔/๒๕๖๖ (คดีใหม่)

คำฟ้องคดีปกครองที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้ถูกฟ้องคดี

กรมควบคุมมลพิษ จำนวน ๖ คดี	
	
๑. คดีหมายเลขดำที่ ๑/๒๕๖๓	๒. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๑/๒๕๖๔
	
๓. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๒๒/๒๕๖๔	๔. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๖/๒๕๖๕
	
๕. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๓/๒๕๖๖	๖. คดีหมายเลขดำที่ ส. ๒/๒๕๖๖ (คดีใหม่)

ภาคผนวก ค

เอกสารประกอบเพิ่มเติม คดีหมายเลขดำที่ ส. ๓/๒๕๖๖

